

STEZICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 54 - JUNIJ 2023

Dragi vsi, kikomajčakate, dabozadnjizvonecnazanilz-ačetekpočitnic!

Naj začnem na koncu, ker plaho upam, da bom v vas tako zbudila vsaj malo radovednosti o tem, kje se sploh začne, če je konec že tu. Letošnji navdih za temo Stezic mi je ponudila Lainščkova pesem Kaj moraš med počitnicami storiti, v kateri pravi:

»... Nato moraš počitnicam natančno dneve prešteti in vsak dan moraš nekaj hoteti, želeti, početi.«

Ob njej pomislim, kako dragocen je čas in to, kar v njem naredimo. V invaziji raznolikih aplikacij in socialnih omrežij mladi namreč pozabite na čas, pozabite nase in na to, kaj v resnici potrebujete in želite. Žal se ob tem smnogi hitro primerjate tudi z zgodbami virtualnih vzornikov, ki pretiravajo v poudarjanju svoje pomembnosti in veličine. Letos sem pri mnogih zaznala neizrečeno potrebo, biti nekaj izrednega, narediti nekaj boljše od vseh, kot da šele potem pride vrednost človeka. A ni treba delati velikih stvari, po mojem mnenju je pomembneje, da vsakdanja majhna dejanja naredimo, kot da so velika. Kaj pa je veliko? Po mojem mnenju vse, kar nas dela boljše ljudi – boljše prijatelje, boljše sošolce, sodelavce, brate in sestre ... Ste vedeli, da takšen odnos, kot ga imamo do drugih, gojimo tudi do sebe? Če torej drugega, ki se drži bolj kisló in sam zase, ignoriraš, pomeni, da tako ravnaš tudi s samim seboj, ko si kisel in potr; če se ti žalosten človek zdi mevžast, potem tudi svoje žalosti ne boš sprejel. Razumeš? Govorim o sočutju do sebe in do drugih – to pomeni, da se do svojih pomanjkljivosti in neprijetnih lastnosti, ki jih opaziš pri drugih, vedeš preišljeno, tj. strpno, ne obsojajoče. Vse težave so na koncu lahko izziv, izziv pa je tudi biti empatičen. To je stanje, večšina, ki jo moramo vaditi. Ker se samo z vajo naučimo tudi odnosov. In lepih se naučimo z ljubeznivo držo, z ljubeznijo do drugega.

Kaj torej reči nekomu, ki je v težki situaciji, ki je potr, žalosten, trpi? Mogoče nekaj kot:
»To, kar preživljaš, je res težko. Kdorkoli v tvoji situaciji, bi trpel. Povej, kaj potrebuješ in pomagal ti bom.«

Ali: »Vidim, sestra, da imaš izbruhe jeze. Grdo se vedeš do mene. Gotovo imaš problem in če ti lahko pomagam, povej. Poslušam te.«

Tedaj mala dejanja, skrita očem, postanejo velika. Se spomnite, kdaj ste kaj velikega naredili ali je kdo vam? Za to se moramo truditi.

Lansko leto so učenci 9. b samoiniciativno in z velikim veseljem prenovili svojo matično učilnico, učenki Kaja Smolej in Manca Štular pa sta narisali in napisali posebno leseno sliko, ki visi v njihovem kotičku:

V tem pa je posebno vesetje – opazovati, kako iz majhnega raste veliko, pa najsi bo to v razredu, na vrtu, v srcu, med ljudmi. In lepo bo lahko zažarelo kot mesec na večernem nebu, saj brez teme ni svetlobe in brez slabega ni lepega. Odločiti se moramo sami, kaj bomo v sebi vzgajali.

Dragi učenci, naredite si počitnice, bogate z doživetji, raznolikimi izkušnjami in lepimi dogodki. Vsi ostali pa ne pozabite biti prijazni do sebe, saj je vsak človek svet v malem in svet smo ljudje.

Andreja Kosec, urednica

V življenju je zelo pomembno, da si postavljamo cilje in sledimo svojim željam, sanjam. Sanje so kot zvezde na nebu - če jih vztrajno gledamo, nas lahko popeljejo na čudovite kraje.

In ta čudoviti kraj je zagotovo tudi ŠOLA. ČAS JE, da se povežemo, da širimo in posnemamo samo pozitivne kraje, stvari. Dotaknimo se, objemimo kraje, ki so realni, tukaj in zdaj. Ne posnemajmo navideznih, virtualnih krajev, krutega, virtualnega sveta. Srčno me žalosti dejstvo, da je v zadnjem času preveč meglenega okrog nas. Na splošno se v družbi vedno bolj uveljavljajo trendi o sebičnosti, samovšečnosti ter brutalnem tekmovanju na vseh področjih. **Ohranjajmo vero v sanje, vero v dosego ciljev. Ne prenašajmo odgovornosti drug na drugega. Odrasli, bodimo ogledalo otrokom. Ustvarjajmo pozitivna, spodbudna okolja, kraje. Poskrbimo za dobo počutje. Širimo SPOŠTOVANJE, SODELOVANJE, KOMUNIKACIJO, EMPATIJO, KONSTRUKTIVNO REŠEVANJE KONFLIKTOV.**

Dragi učenci!

Vzemite barvice in narišite razposajene otroke, pisane travnike, objete starše, domače živali, sončne zahode na morju. Premladi ste, da bi slikali otopelost, razočaranje in strah. Izbrskajte najdaljše ravnilo in začrtajte svoje cilje, odločno in jasno, za prihodnost. Z modro barvo napišite, da želite postati pilot, najboljša zdravnica, da želite potovati, da boste v Afriki gradili šole, da boste poleteli na Mars in tam našli izvire vode, da boste igrali v NBA ligi kot Dončić, razstavljali svoje fotografije v Parizu. Dovolite si sanjati! Naj vas samo opomnim, da se je potrebno za uresničitev sanj ustrezno opremiti. Še vedno predlagam, da si nabirate vedenja z različnih področij, da prisluhnete učiteljem, ki vas spodbujajo, vas usmerjajo, vam lajšajo iskanje informacij, vas vzgajajo in pripravljajo za prihodnost. Z vami so, želijo vam dobro, čeprav se mogoče včasih z njimi ne strinjate. Sodelujte z njimi, saj stopate po isti poti. Pogovarjajte se, iščite lepe lastnosti, pohvalite sošolca, ko je rešil zapleteno matematično nalogo, zaploskajte sošolki za elegantno izveden preval, čestitajte prijateljici za uspeh na šolskem tekmovanju iz logike. Privoščite drug drugemu dobre dosežke, a se tudi sami potrudite zanje; na učnem,

športnem, glasbenem, likovnem področju ... Bodite radovedni in ustvarjalni, razvijajte uporabne spretnosti, izkoristite svoje sposobnosti za pozitivno; a ne pozabite na srčno kulturo, na prijazno besedo, na otroško poštenost, na primerne medsebojne odnose, saj to odlikuje ljudi.

Spoštovani starši!

Otroci potrebujejo starše, v katerih vidijo junake, ki jim lahko sledijo in jim pomagajo, jih zaščitijo, vendar jim znajo tudi odločno postaviti meje. Ni pa vedno lahko, saj otroci nočejo skozi tista vrata, ki so najširša in najlažja. Včasih se ne znajdejo, jim preprosto ne gre, ne morejo uresničiti svojih želja in naših pričakovanj. Različni so, različne sposobnosti in možnosti imajo, zato je tudi njihova uspešnost v šoli odvisna od mnogih dejavnikov. Nekateri uspejo takoj, drugi potrebujejo veliko časa in potrpežljivosti, pri kakšnem se zalomi, spet drugi blesti samo na določenem področju. Hvala za razumevanje, za premisleke in sprotna odločanja pri vzgoji in sodelovanju s šolo. **Otroci so rojeni za ljubezen in da jim želimo srečo.**

Čenjene sodelavke in sodelavci!

Časi vam niso naklonjeni, saj se na šolskem polju še nikoli ni lomilo toliko stalnic, pričakovanj in usmeritev, kot se to dogaja sedaj. Pred nami so zahtevni izzivi, vendar **zaupam vaši strokovnosti, presoji in pedagoškemu znanju.** Čeprav se vrtimo v krogu sprememb, se vendarle opirajmo tudi na preverjene izkušnje in trezno razmišljanje. **Mnogo nas je, a le povezani smo zmogli opraviti zahtevno pedagoško poslanstvo.**

Dragi devetošolci, drage devetošolke!

Ob veliki prelomnici vam želim, da nadaljujete po začrtani poti, odprti za nove priložnosti, in v pričakovanju izpolnitve **vaših želja in sanj.** Veselite se življenja, ki je pred vami, in četudi ne veste, kaj vas čaka, bodite drzni in predani. Cenite svojo vizijo, ki je zemljevid do vašega cilja. **In ne pozabite: prihodnost pripada tistemu, ki verjame v lepoto svojih sanj.**

Vaša ravnateljica, Dina Pintarič

Je sodobna tehnologija v službi človeka ali je vse pogostejše človek v njegovi službi? Mladi brez zadržkov sprejmejo in uporabljajo nove tehnologije, starejši pa se najprej vprašamo, kakšne so možne posledice in smo nasploh nezaupljivi do neznanega. Letošnje Stežice nosijo naslov **Želje in sanje**. In ker se je prav v prvih mesecih leta 2023 iznenada pojavila nova oblika umetne inteligence, ChatGPT, ki napreduje iz dneva v dan v nesluten razvoj, smo se tudi novinarji poigrali z njo.

S ChatGPT sem se malo poigral in mu naročil, naj napiše pesem za 7. razred osnovne šole z naslovom **Želje in sanje**, v njej pa naj opiše, kaj si želijo najstniki. Nisem prišel do rezultata, ki sem ga želel, kar je po eni strani dobro, saj to pomeni, da nas umetna inteligenca še ni prehitela in da se ne moremo zanesti na njo. Da sem prišel do pesmi, ki je bila dokaj solidna, sem mu moral dati kar nekaj bolj natančnih ukazov, kot so: uporabi rime, v pesmi uporabi enakozložne verze in napiši pesem s štirimi kiticami – tega ukaza ni upošteval oziroma ga ni znal. Pesem je brez čustev in v njej ni začutiti nobenega truda. Sicer pa presodite sami, katere pesmi so vam bolj všeč – izpod peresa učencev ali umetne inteligence.

Želje in sanje najstnikov

Mladi sanjajo, o prihodnosti kujejo, želje rastejo, v srcih jim tlijo in budijo, včasih ovire jih ustavijo, zidovi postavijo, a vztrajno naprej hodijo, se ne vdajo in ne obupajo.

Ljubezen si želijo, topla srca objem želijo, skupaj živeti v sreči in ljubezni, to je njihova želja, prijetne besede in nasmeh, so srce pogreli, in največ kar si želijo, je da so ljubljene.

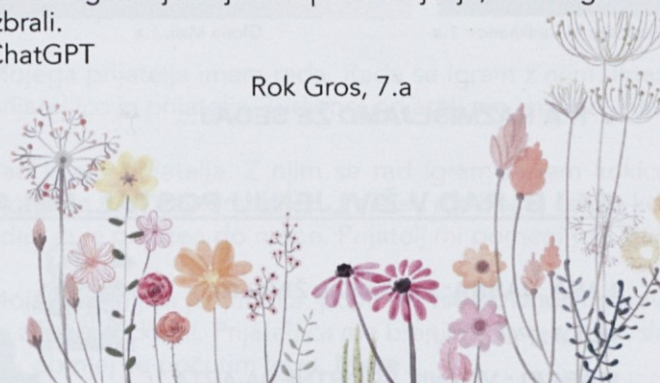
Prijateljstvo si želijo, prijateljev veliko želijo, skupaj se zabavati in skrivnosti deliti želijo, v središču pozornosti, želijo biti vidni, in s svojim žarom prijateljem srca ogreti.

Uspeti si želijo, želijo postati slavni, premožni in uspešni, to so njihove želje sanje, potovati svetovno, vse kulture spoznati, in s svojim delom, svet spremeniti.

A življenje ne gre vedno po načrtu in poti so ovinkaste, vendar ne smemo obupati, se boriti in vztrajati, da bomo lahko prišli do cilja in sanj, ki smo jih sanjali, ter dosegli svoje želje in uspeli v življenju, ki smo ga izbrali.

ChatGPT

Rok Gros, 7.a

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica

Begunjska cesta 2, 4290 TRŽIČ

Tel.: 04 597 17 60

Fax.: 04 597 17 70

E-mail: stezice@guest.arnes.si

Spletna stran: <http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA: Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Ema Guček, 4. a

SANJE: Dežela sldakarij

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: KARA d.o.o., Cesta Ste Marie Aux Mines 5, Tržič

NAKLADA: 420 izvodov

Aleksander Muradkhanov. 1.a

Gloria Mali. 1.a

Lara Krč, 1.a

Sofija Malivojević. 1.a

V 1. A RAZMIŠLJAMO ŽE SEDAJ...

KAJ BI RAD V ŽIVLJENJU POSTAL, DELAL?

LARA, JASNA: POMAGAL ŽIVALIM.

LUKA: POLICAJ.

MARCEL: VOZNIK ŠPORTNEGA AVTA.

STAŠ: NOGOMETAŠ.

LUCA: VETERINARKA IN MASERKA.

ANA: FRIZERKA.

EDIN: POLICAJ IN DRVAR.

ANGELINA: RADA BI RISALA.

LOVRO: ŠE NE VEM.

ELMAS: IGRAL BI NOGOMET IN KOŠARKO.

SVIT: RAD BI POSTAL PRIDEN IN PRIJAZEN. RAD BI BIL HITER, DA BI ZMGAL, KO BI BIL NA TEKMOVANJU.

SOFIJA: RADA BI BILA ZDRAVNICA. ODLOČAM SE, ALI BI BILA RAJE UČITELJICA.

ALEKSANDER: TO PA JAZ ŠE NE VEM.

KENZA: RADA BI USTVARJALA PRIJATELJSTVO IN RADA BI IMELA FRIZERSKI SALON.

NINA: DA GREM SAMA IZ ŠOLE DOMOV IN DA GREM SKUPAJ Z UROŠEM SAMA VEN.

ALINA: RADA BI POSTALA DOKTOR.

GLORIA: FRIZERKA IN UREJALA BI NOHTKE.

Prvošolci si sveta ne predstavljamo brez prijateljev in staršev, zato si želimo skupaj dotakniti se neba – potem smo srečni.

SKUPAJ SE LAHKO DOTAKNEMO NEBA

Sodelujmo skupaj in res se bomo lahko dotaknili neba.

Enej

Prijatelji si pomagamo, se ne kregamo. Prijatelja imam doma v Makedoniji, njegovo ime je skrivnost. Je prijazen, skupaj se igrava, včasih se skregava, potem jaz popustim in ga pokličem. **Nedlja**

Prijatelji se skupaj igramo, si pomagamo. Tudi jaz imam najboljše prijatelje: Vito, Nedjlo, Jovano pa hmmm ... Brali smo tudi pravljice, spominjam se Medvedka Borisa.

Ajda

Če smo prijatelji, se lahko dotaknemo neba. Imamo se radi in si delimo igrače. Prijateljev nimam samo v šoli, imam jih tudi v vrtcu in v drugem razredu pa tudi doma.

Jovana

Prijatelji se ne pretepamo, si pomagamo, prijatelju lahko povem skrivnost pa je ne bo izdal. Moramo se imeti radi. No, tudi skregamo se. **Sofija Vladić**

Skupaj se igramo in se imamo radi. Fantje se skregamo za duplo kocke, ko jih hoče drugi, a se na koncu pobotamo. Brali smo pravljico Najboljši prijatelj kot si ti, govori o prijateljstvu in opici in pandi. **Leon**

Jaz imam prijateljico Vito. Prijateljica je zato, ker se skupaj igrava, skupaj riševa s kredami. Velikokrat se skupaj dobiva na ulici. Nikoli se ne skregava, si samo pomagava, saj sva skupaj v razredu. **Neca**

Moj prijatelj je prijazen, malo je nagajiv, je lep. Ob njem se počutim dobro. Rada se družim z njim, saj mi pomaga, ko sem žalostna. Ima me rad. **Vita**

Imam prijatelja, ki mi pomaga. Prijatelj mi pomeni veliko. Ko sem z njim sem vesel. Moj prijatelj je ljubeč. Rad se igram z njim. **Liam**

Mojega prijatelja imam rada. Rada se igram z njim. Imam prijateljico in prijatelja. Tudi moj prijatelj me ima rad. **Alisa**

Rad imam prijatelja. Z njim se rad igram in jem kokice. Igrava se tudi z avtomobilčki. Prijatelj me brani, če me kdo udari in je prijazen do mene. Prijatelj mi pomeni vse. **Juš**

Moja prijateljica je ljubeča, pove mi vse skrivnosti. Igrava se z lego kockami. Prijateljica me brani, ko se počutim slabo, ob njej se počutim lepo. **Meta**

Moja prijateljica mi daje moč in veselje. Skupaj riševa in se igrava, skupaj skačeva čez kolebnico, skupaj se voziva s kolesom. Pomaga mi, kos sem žalostna. **Jerca**

Moja prijateljica je fajn. S prijateljico se igram, malo mi nagaja. Ob njej se počutim fajn. Z njo rišem in ustvarjam. **Vid**

PESNILI SMO SKUPAJ S STARŠI

Prijateljstvo je sreča
in vreča,
ki notri gori sveča.
Vita

Vsi smo prijatelji,
smo veseli in radovedni.
Jovana

Neca prijatelje ima,
z njim se veseli smeji in igra.
Včasih ob prepiru kakšnega izgubi,
drugi dan se vse pozabi
in nazaj prijatelja dobi.

Neca

Mi smo prijatelji, radi se skupaj
igramo.

Pojemo, se zabavamo.

V šolo hodimo,
smo veseli in nasmejani.

Nik

Srce je
kot žarek sonca.

Vsi smo prijatelji, če se podpiramo.

Najboljše pa je to,

da smo skupaj
vsi prijatelji.

Jakob

Moji mucji je ime Luci.

Moja babi ima raco in belo mačko.

Edina

Rožica vijolica ima prijatelje,
rožice trobentice
in rožice zvončke.

Zvončki se veselijo in zvonijo.

Trobentice se smehljajo in igrajo.

Vijolice dišijo in prijatelje razveselijo.

Sofija V.

ISKRICA

V prvem razredu vsako leto prvošolci spoznajo ljudi, ki v šoli opravljajo najrazličnejša dela. Med njimi je tudi gospod Gregor, specialni pedagog. Letos ni bilo nič drugače. Ko je vstopil v razred, ga je učiteljica predstavila učencem in jih povprašala, če vedo, kakšno delo na šoli opravlja. Eden od učencev je takoj dvignil roko in ponosno povedal: »Gospod Gregor je šolski specijal'c!«

Učiteljici 1. b

Pa še res je! Kaj pa menite vi?

NAJLJUBŠE IGRAČE

Moja najljubša igrača je miška mini Mila. Dobila sem jo od mame, ko sem bila majhna. Mila ima velika črna ušesa in velik črn nos. Oblečena je v lepo roza obleko z belimi pikami. Njene roke so velike in imajo bele rokavice. Noge ima dolge in črne, na njih pa rožnate čevlje. Najraje spim z njo, ker je nežna in mehka.

Edina, 1. b

Becka Bajska je moja najljubša igrača. Imam jo za vzglavnik. Rada jo božam in crkljam. Bajska ima štiri črne nogice, črno glavo in bel rep. Včasih jo uporabim namesto žoge. Včasih gre z menoj na sprehod. Takrat jo nesem v nahrbtniku. Najraje pa ji zaupam skrivnosti.

Neca, 1. b

Moja najljubša igrača je medvedek Ficko. Dobil sem ga, ko sem bil dojenček, v porodnišnici. Za darilo mi ga je prinesel moj stric. Zelo ga imam rad. Ima šape bele barve. Leži pri meni v postelji. Preden zaspim, ga močno objamem, da me ni strah. Tudi ponoči, če se zbudim, ga močno objamem in to mi pomaga, da lažje takoj zaspim nazaj. Če mi je dolgčas, se z njim pogovarjam, če pa sem dobre volje, ga posodim bratcu. Skupaj ga včasih okopava, počeseva in posušiva. Potem postane njegov kožušček topel, mehak in zelo diši.

Jakob, 1. b

Moja najljubša igrača je konj, ki mu je ime Konjo. Dobila sem ga, ko sem bila stara dve leti. Moja igrača ima rjava kopita, grivo, ušesa in rep. Gobček je bele barve. Ob meni je, ko spim ali gledam risanke. Vedno gre z menoj k babici in dedku na počitnice. Njegova najljubša barva je zelena, saj rad je travo in korenje. Ko sem jaz v šoli, moj konj vedno spi v moji postelji. Skupaj se vedno zabavava.

Sofija, 1. b

Moja najljubša igrača je medvedek Medi. Dobil sem ga ob rojstvu. Zelo mi je všeč, saj ima mehak kožušček. Vsak večer ga iščem po postelji, nato pa mi pomaga zaspati. Ime mehak trebušček in štiri tačke. Na glavi ima oči, smrček in ušesa. Je skoraj bele barve, okrog vratu ima rjav šal. Kadar gremo na počitnice, ga vedno vzamem s seboj. Če se umaže, ga mami opere v pralnem stroju. Takrat ga zelo pogrešam. Kmalu je spet pripravljen na igro in spanje.

Vid, 1. b

Moj dojenček Lina ima modre oči. Ko jo položim na posteljo, se ji oči zaprejo, če pa jo dvignem, se ji odprejo. Moja dojenčica je stara eno leto. V ustih ima luknjico. Če vanjo nalijem vodo, se dojenčica polula. Na prsih ima srce. Če ga pritisnem, Lina prične jokati in se smejati. Mojo najljubšo igračko sta mi kupila dedi in babi v Turčiji. Babi je za dojenčico Lino spletla tudi obleko, da je ne bo zeblo. Dojenčici včasih polakiram tudi nohte.

Nedjla, 1. b

RECEPT ZA PRIJATELJSTVO

V KAKŠNEM SVETU BI RAD ŽIVEL?

KJER ...

- BI DRUG DRUGEGA PRESENETILI
- BI DRŽALI SKUPAJ
- SE NE KREGAMO
- NISMO JEZNI
- SI NE NAGAJAMO
- SE NE GREBEMO
- SI NE VLEČEMO IZ ROK
- SE NE TEPEMO, PORIVAMO IN GRIZEMO
- SI DELIMO IGRAČE IN VSE DRUGE STVARI
- SMO VSI PRIJATELJI
- BI BILI VSI LJUDJE PRIJAZNI

KJER ...

- BI BIL VES SVET PRIJAZEN
- SI POMAGAMO MED SABO
- ŽIVIMO LEP DAN
- SODELUJEMO MED SEBOJ IN SE NE KREGAMO
- SE MED SEBOJ POSLUŠAMO
- BI DRUGIM POMAGALI NAREDIRI KAKŠNE STVARI
- SMO PRIJAZNI DRUG DO DRUGEGA
- JE VELIKO ROŽIC IN SONČEK IN HODIMO SKUPAJ Z MAMICO, OČIJEM, MARKOTOM IN UROŠEM

PRIJAZNEM
DOBREM
LEPEM
ČISTEM

VESELEM IN NE ŽALOSTNEM
ČE JE KDO SLEP, DA MU POMAGAMO

KJER ...

- SO SONCE IN MAVRICA IN ROŽE
- NE PULIMO ROŽ, DA BO NARAVA LEPO UREJENA
- NE SEKAMO DREVES, AMPAK RECIKLIRAMO
- NE BI BILO POŽAROV
- NE UBIJAMO ŽIVALI
- NE BI LOVILI MEDVEDOV
- BI IMELI RADI ŽIVALI
- NE MEČEMO STVARI V GOZDU NA TLA
- NE MEČEMO STVARI V MORJE, DA SE ŽIVALI NE BI ZASTRUPILE

Razmišljamo o sebi – kaj bi postali, če bi si to lahko čudežno izbrali, in kaj nas tako veseli, da bi to že danes zares počeli

KRALJ ALI KRALJICA ZA EN DAN

Moje ime je kraljica Elizabeta. Zjutraj zelo rada spim. Ko se zbudim, grem na zajtrk. Nato se s kočijo odpeljem k prijateljicam in se pogovarjamo. Imam zelo dobre služabnike. Veliko mi pomagajo. Čez dan se veliko sprehajam in nabiram rože. Rada grem tudi na jahanje. Dan mi hitro mine. Zvečer se zgodaj odpravim spat. **Lila, 2. K**

Sem kraljična. Ime mi je Lina. Živim v gradu, ki stoji na visokem hribu. Na gradu imam zaposlene stražarje, ki stražijo moj grad. Imam hčerko Lizo, ki živi z menoj na gradu. Nosiva lepe sive obleke. Družbo nama delata mucka Pikica in psiček Čarli. V popoldanskem času se odpravimo s kočijo na sladoled. Dan nam zelo hitro mine. **Rubi, 2. K**

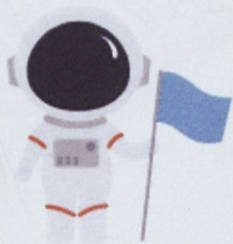
Moje ime je Lara. Živim v gradu, ki ima veliko stolpov. V enem izmed stolpov imam svoje ljubljence, psička Kalija, morske prasičke in mačka Murija. Vsak dan se odpeljem v vas in kupim sadje. Rada pomagam služabnikom. **Zala, 2. K**

Moje ime je kraljica Ema. Imam lep in zelo velik grad na velikem hribu. Ko pogledam skozi okno, imam zelo lep razgled. Ko se zjutraj zbudim, dobim zajtrk v posteljo. Nato se preoblečem in se odpravim na dolg sprehod. Ko se vrnem, mi služabniki postrežejo s kosilom. Za sladico imam najraje jagodni mafin s čokoladnim prelivom. Potem se začne popoldanski počitek. Po počitku se igravam s svojo mucu Tačko. Zvečer preberem knjigo in grem spat. **Brina E., 2. K**

Ime mi je Sofija. Živim v gradu. Vse okoli so lepe cvetlice. V gradu imam kužka Lana in mucu Lizo. Lan me vedno čaka pri rožah, Liza pa zunaj. Oba sta zelo pridna. Ko pojem kosilo, se učim pri prijatelju Žanu, ki je zelo prijazen. Pridno naredim tudi domačo nalogo. Ko se zvečeri, se odpravim na ples, na sosednji grad. Tam me čaka Julijan. Pleševa vse do polnoči. **Brina F., 2. K**

Moje ime je kraljica Stela II. Živim v gradu na Bledu. Imam lep razgled na jezero. Ko se zjutraj zbudim, mi služabnica prinese zajtrk. Po zajtrku se odpravim na sprehod. Po sprehodu se vrnem v grad, kjer mi služabnik postreže s kosilom. Nato imam popoldanski počitek. Po počitku mi služabniki prinesejo čisto jahalno opremo. Z veseljem se odpravim na jahanje. Po večerji na obisk pridejo prijateljice. Igramo se družabne igre. Ko pa nas obišče kralj Ernes, imamo najboljšo zabavo, ki traja vse do polnoči. **Julija, 2. K**

Moje ime je kralj Smrtonosni. Imam veliko zlata. Moj grad je zaščiten z betonsko ograjo. Imam tanke in veliko vojakov. Opoldne se bomo borili z nasprotniki. Nato bomo pojedli kosilo in se zabavali. Plesali bomo tri ure. Po zabavi se bomo ponovno bojevali. Po bitki na sledi zabava s prijatelji, ki bo trajala vse do polnoči. **Jožef Pij, 2. K**

KAJ BOM, KO BOM VELIK/A?

Želim si postati modna oblikovalka, ker rada rišem in šivam obleke. Ker imam rada rože, bi si želela biti tudi cvetličarka. Rada imam tudi otroke, zato bi delala tudi v vrtcu.

Olja, 2. K

Delala bi v bolnici, ker bi rada pomagala bolnikom, ki imajo boleznj pljuč. Veseli me tudi delo z otroki, zato bi rada delala tudi kot vzgojiteljica.

Eva, 2. K

Jaz imam veliko želja. Rada bi bila učiteljica in bi učila otroke. Tudi kuharica bi bila rada, ker rada kuham. Zelo rada pa bi delala tudi zdravila in bi bila zaposlena v lekarni. Rada bi bila tudi slikarka in policistka.

Brina F., 2. K

Veseli me delo zobozdravnice ali zdravnice, ker dobijo veliko denarja. Nekaj bi ga dala tudi tistim, ki so potrebni pomoči.

Maša, 2. K

Najbolj mi je všeč delo vzgojiteljice, ker imam rada majhne otroke. Delala bi v vrtcu v Bistrici.

Nea, 2. K

Rada bi bila pisateljica, ker rada pišem zgodbe. Ker rada tudi šivam, bi opravljala tudi delo šivilje.

Brina E., 2. K

Ko bom velik, bom izbiral med poklici, kot so pilot, vojak, avtomehanik, učitelj. Pilot bi bil rad, ker rad vozim in pritiskam gumbje. Vojak bi bil zaradi tega, ker rad streljam. Delo učitelja me veseli, ker bi ukazoval, in delo mehanika, ker rad kaj popravljam.

Jakob, 2. K

Rada bi bila veterinarica, ker imam doma veliko živali in jih imam zelo rada.

Rubi, 2. K

Želim biti kmetica, ker moj bratec rad vozi traktorje.

Julija, 2. K

Želim biti vojak, ker je tudi moj ati vojak. Hodil bi na službena potovanja in na strelske vaje.

Tim, 2. K

Rada bi bila frizerka, ker je od moje mami prijateljica frizerka in frizira. Jaz bi delala kitke.

Lila, 2. K

Jaz nimam posebne želje. Želel bi le pomagati ljudem, ki imajo težave, ki ničesar nimajo.

Jožef Pij, 2. K

Bil bi učitelj in bi bil glavni. Ukazoval bi, kaj morajo učenci delati, kdaj bodo šli na sprehod. Opazoval bi jih pri igri, pri nalogah. Naloge bi jim popravljaj.

Dardan, 2. K

SANJAL/-A SEM ...

Sanjal sem, da sem najhitrejši na svetu. Enkrat se mi je zgodilo, da sem padel in sem si zlomil nogo. Zgodilo se je, da sem moral za tri mesece v bolnišnico. Pa ravno, ko je bila svetovna dirka. Kljub poškodbi sem zmagal.

Ažbe Papov, 2. a

Sanjala sem, da me je napadla kača. Potem pa še štiri kače, nato pa je prišel še velikan in je vse pomendral. Na koncu je velikan pomendral celo mesto, jaz pa sem se prebudila.

Olivia Mandič, 2. a

Sanjal sem, da sem skočil 255,5 m. Naredil sem najdaljši skok na celem svetu. Postal sem svetovni prvak in dobil sem pokal in medaljo.

Oskar Gmajnar, 2. a

Nekoč sem sanjala, da sem hodila po gozdu. Srečala sem veliko živali, nekaj sem jih vzela domov. Doma so se zelo dobro počutile. Bile so zelo ljubke. Kasneje sem jih vrnila v gozd, kjer so se počutile še bolje. Nato sem se zbudila in bilo je konec sanj.

Brina Štrukelj, 2. a

Sanjala sem, da je bila mavrica. Pod mavrico je bil zaklad. Mavrica je imela sedem barv. Prva barva je bila rdeča, nato oranžna, rumena, zelena, modra, vijolična in še roza. Zelo mi je všeč.

Klara Pagon, 2. a

Nekoč sem sanjal, da živim v zelenem bloku. V bloku so živeli tudi drugi otroci. Igrali smo se cel dan in celo noč. Zjutraj smo šli skupaj v šolo. V šoli smo se veliko učili. Ko se je pouk končal smo šli vsi domov. Na koncu smo se igrali in šli smo spat. Zelo srečno smo živeli do konca svojih dni.

Željko Ivanović, 2. a

Sanjala sem, da je knjiga moja leteča preproga. Z družino nas je peljala po svetu. Vsak dan smo prišli drugam. Šli smo v živalski vrt. Majhen je bil. Zmenili smo se, da bomo tam praznovali rojstni dan. Potem smo se vrnila domov. Zazvonila je budilka in šla sem v šolo.

Ula Ostreljč, 2. a

Mica Škufca, 4. K

Iza Žnidaršič, 4. a

Sanjanje z odprtimi očmi pomeni, da se ti lahko to tudi uresniči.
Zato pazi, kaj želiš ... Kaj pa, če je vse res?!

SANJANJE

Sanje se bodo enkrat uresničile,
zato sanjaj, karkoli si želiš.
S sanjami sanjaš svojo prihodnost,
ki s tabo hodi vsak dan.
Vsak dan si starejši,
zato so sanje vse bolj nore in pogostejše.
Vedno v sanjah se učiš,
da vsak dan lažje živiš.
Sanje so nizke ali visoke,
včasih pa tudi globoke.

Neža Žuran, 3. b

Neko noč sem sanjala, da sem zmagala v smučanju. Tekmovala sem s sošolci. Nekaj časa sem bila zadnja in sem skoraj že obupala. Tudi družina, ki me je gledala, je mislila, da bom izgubila. A ko sem se zavedala, da lahko še zmagam, sem hitela, kot sem mogla. Tik pred ciljem sem zdrvela tako hitro, da so se gledalci kar čudili. Zmagala sem. Tudi vsi drugi tekmovalci so bili presenečeni. Jaz pa sem bila tako srečna, da sem dvakrat poskočila kar s smučkami. Na stopničkah sem bila prva jaz, druga Valerija (moja sestra) in tretja Eli. Za nagrado smo dobili medalje, pokale in cele gore sladkarij. Domači so bili zelo veseli, zato smo na poti domov zavili še v restavracijo. Ko sem se zbudila, sem bila žalostna, ker so bile to le sanje.

Veronika Šlibar, 3. K

Sanjal sem, da sem zmagal na tekmovanju v oskrbi domačih živali. Premagal sem vse. Zame so navijali ati, mami in moja zelo dobra sestra. Najprej smo morali živali (jaz sem imel psa) očistiti. Dobil sem 5 točk. Potem je sledilo hranjenje. Moj pes je bil zelo vesel, zato je po-

jedel vse. Spet 5 točk. Nazadnje je bilo najtežje. Sprehod. Z domačo živaljo smo morali prehoditi 10 km. 5 km v eno smer in 5 km v drugo.

Oskar Kuhar, 3. K

Sanjal sem, da sem zmagal na državnem tekmovanju v krosu. Zelo težko je bilo prehiteti Daniela in Oskarja. Na polovici teka sem bil sedmi, takrat je bil tik pred mano Tian. Potem sem prehitel vseh naslednjih šest in pred mano je bil samo še Daniel. Prehitel sem ga šele v zadnjih sekundah. Za nagrado sem dobil gromozanski pokal. Daniel je bil vesel tudi drugega mesta.

Jošt Ahačič, 3. K

Sanjala sem, da sem zmagala v košarki. Zelo smo se imeli dobro. Zadeti smo morali 13 košev, če smo želeli zmagati. Sama sem zadela osem košev, drugih pet so zadeli drugi. Igra je bila zelo napeta, ampak smo zdržali. Na koncu se je izšlo, da smo zmagali. Po tekmi so nas trenerji peljali na pico.

Tasha Triller, 3. K

NAŠE SANJE

Sanje so nekaj lepega,
vsakič nekaj posebnega.
Včasih so res zanimive,
včasih pa grozljive in nagajive.
Sanje so kot zajček,
ki skače naokrog,
pa tudi kot konj, ki zgleda kot nosorog.
Včasih se sanje tudi uresničijo,
a včasih tudi prelisičijo.
Me tri bomo v življenju sanjale,
da bomo lažjo pot prisanjale.

Ula Perko, Evita Praprotnik, Neli Stritih, 3. b

Sanjal sem, da sem zmagal na hokeju. Zelo težko sem premagal Jošta, ker je imel dolgo palico. Tekmovanje smo imeli v veliki dvorani na Bledu. Naša skupina je v petih sekundah zadela gol. Jaz sem podal Johanu. Ko sem mu podal, so se Jošt, Gaber, Ivan in Urban zaleteli vame. Potem se vstal in zbil Jošta, ker je dal palico pod mojo palico. Ko je bila menjava, sem šel v garderobo. Za mano je prišel cel nasprotnikov klub. Napadli so me, a sem se rešil.

Daniel Jekovec, 3. K

Zelo se veselimo, da se v sanjah dobimo,
tam se dobimo, ker se radi smejimo.
Smejimo se zato,
da prijateljstvo ohranjamo.

Anže Rozman, Nik Stojanović, Tim Lukan, 3. b

KAJ BI SI ZAŽELELI UČENCI 3. K, ČE BI JIM ZLATA RIBICA IZPOLNILA 3 ŽELJE?

- Da bi dobila karte, da ne bi bilo vojn in da bi bila zdrava. **Meta Škofca**
- Da bomo z družino vedno vsi skupaj, da bi imela dobre ocene v šoli in da bi dobila novo torbo. **Julija Šulgaj**
- Da bi imela konja, da bi letela in da bi našla drevo, na katerem rastejo sladkarije. **Valerija Šlibar**
- Da bi bila veterinarica, da bi potovala in da bi se imeli lepo. **Eli Kasunić**
- Da bi postala slavna umetnica, da bi imela bolj pospravljeno sobo in želim si papigo aro. **Veronika Šlibar**
- Da bi denar padal iz oblakov namesto dežja, da bi se kar samo skuhalo in da bi mami večno živela. **Tia Perko**
- Želel bi iti v Afriko, na Kitajsko in rad bi imel album. **Daniel Jekovec**
- Rad bi šel v Rim, še enkrat smučat in v Legoland. **Jošt Ahačič**
- Rad bi videl prijatelja Uroša, ne želim, da se z mojo družino kaj zgodi in želim si, da bi me imela družina rada. **Tian Mustedanagić**
- Da bi mi mami kupila zlate Pokemon karte, da se ne bi več kregale in da me ne bo več strah. **Taya Triller**
- Da bi imela super moči, da bi bilo vse zastoj in da bi srečno pristali z letalom. **Evelin Mrak**
- Da bi šli na morje, da bi letel z letalom in da bi se naučil voziti skuter. **Nik Ivanović**
- Da bi imel prijatelje, da bi šel na bazen in da bi imel lepe ocene. **Halil Fazlijaj**
- Da bi bil raziskovalec, da bi bile vse živali in rastline zanimive in srečne ter da bi bili vsi med seboj prijatelji. **Oskar Kuhar**
- Da bi me oči in mami peljala v McDonalds, da v šoli ne bi bilo več domačih nalog, da bi bile gozdne živali prijazne. **Tasha Triller**

MIŠJA DRUŽINA

Miške so se zbrale, da bi se spoznale.
Iz vseh krajev so prihitele, da nove prijateljke bi imele.
Da bi se igrale, so mišji ples zaplesale,
zraven se smejale, da vso družino bi spoznale.
Po plesu mišjo kavo so si zaželele,
zato v najbližjo slaščičarno so odhitele.
Tam čakal jih je sladoled,
nadrobljen v mišji kornet.

Mišon in Mišonka sta se spoznala,
da bi skupaj lahko lešnike nabrala.
Namesto da bi lešnike nabrala,
sta se v gozdu pod deblom mečkala.
Čez nekaj časa je skotila
in nove člane pridobila.

Zoja Avbelj Valjavec, Lovro Kavčič, Neli Stritih,
Rožle Dolinar, Ula Perko, 3. b

Če bi bila Pablo Picaso, bi sanjala o svetu, ki bil bi naslikan tako, da bi lahko vstopila vanj.

Kaja Krenner, 3. b

Če bi bila Pablo Picaso, bi sanjal o tem, da bi vsak petek namesto učiteljic učili učenci.

Melania Šabić, 3. b

ČAROBNA ZELIŠČA SO NAVDIH ZA NAŠE NOSOVE, KI ODPREJO DOMIŠLJIJSKE SVETOVE.

SIVKA

Lisici nagaja voha vsak dan,
ji v plašč košate luknje naredi,
oh, kje bi to sivko dobila,
se včeraj je odločila.
Pa ji botra kuna pove,
da na morju vse polno jo je.
Se lisica na pot odpravi,
da našla bo to zdravilno rastlino,
ki pomagala ji bo ohraniti lastnino.
Vesela se z vrečo domov napoti,
kjer žakeljčke sivke naredi
in v svoj dom vehe več ne spusti.

Filip Kavčič, 3. b

ŽAJBELJ

Miška teka sem in tja,
prodaja žajbelj in se baha.
Tak žajbelj je zdravilen,
ko te bacili lovijo.
Kuham si žajbljev čaj,
ga pijem vsak dan,
podnevi in ponoči,
ko bacili so v premoči.

Lovro Kavčič, 3. b

SIVKA

Ptičica je sivko vzela
in odletela.
Ker sivka ni smrdljivka,
ampak dišeča zapeljivka.
Cvetlična kraljična v gradu živi,
sivko si želi,
pa je ne dobi.
Ptičica sivko kraljični prinese,
kraljična se razveseli
in ji reče: »Hvala ti!«

Ula Perko, 3. b

Zakaj imamo radi prijatelje?

Prijatelje imamo radi zato,
ker so kot naše zlato.

Za nas so kot planet,
ta naš mali svet.

Z njimi se igramo
in super se imamo.

Če pri teku pademo,
si med seboj pomagamo.

Če nam kaj ne gre,
prijateljska pomoč takoj zavre.

Prijatelji so naš največji zaklad,
zato jih moraš imeti rad.

Učenci 3. K, OŠ Bistrica – PŠ Kovor

Mentorica: Eva Kuralt

ZAKLAD

PRIJATELJSTVO

Prijatelj ti stoji ob strani
In te vedno brani.
Skupaj se igrata
in se smehljata.

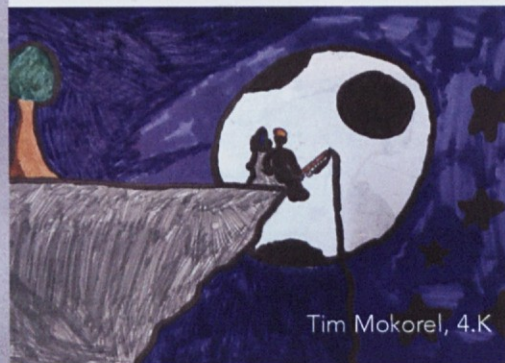
Prijatelj ima veliko moč,
ponudi ti pomoč.
S tabo gre po širnem svetu,
Najboljši je na tem planetu.

Skupaj se ničesar ne bojita,
najbolje je, če se smejita.
Vsak prijatelja potrebuje,
da z njim rojstni dan praznuje.

Tim Mokorel, Lovro Sukič,
Mica Škufca, 4. K

Lepo je, če si z nekom prijatelj.
Jedi, ki jih pripravimo, skupaj pojemo.
Skupaj se igramo in se veselimo
Torto naredimo in jo razdelimo.
Veselimo se skupaj,
oblake gledamo skupaj.

Ruby Grum, Ela Obrstar, 4. K

Tim Mokorel, 4.K

Lepo je, če so naši vzorniki znani športniki, igralci, pevci, saj nas motivirajo z velikimi stvarmi, ki so jim uspele v življenju. Še lepše pa je, ko so nam zgled družinski člani, saj z njimi delimo lepe trenutke, se od njih se učimo in živimo.

MOJA VZORNICA

Moja vzornica je Bindi Irwin. Živi v Avstraliji. Skupaj z družino vodijo Avstralski živalski vrt. Ustanovil ga je njen oče Steve Irwin, ki je že pokojen. Pri njej in njihovi družini mi je všeč, da rešujejo živali in prispevajo k razmnoževanju ogroženih vrst. Ko odrastem, bi rada delala v takem živalskem vrtu ali navadnem. Če pa bi bilo mogoče, bi tudi jaz imela tak ZOO. Zelo rada gledam njihove oddaje z naslovom Madonca, to so Irwinovi. V njej vedno rešijo eno žival in prikazujejo spremembe ali novosti v ZOO. Zelo rada bi v avstralskem živalskem vrtu srečala Bindi in z njo v ZOO preživela dan.

Iza Žnidaršič, 4. a

Moja vzornica je moja sestrična Špela, ki je starejša od mene. Stara je šestnajst let. Obe zelo radi riševa in hodiva na skavte. Želim se naučiti tako lepo risati kot ona. Vedno, ko z družino pridejo k nam, Špela pripravi zabavno igro, polno namigov in različnih nalog. Zelo rada jo opazujem, ko riše. Takrat mi ni prav nič dolgčas. Rada se igra z mano, čeprav je zdaj v gimnaziji in ima veliko nalog in ima zelo malo časa. Imam jo zelo rada.

Mica Škufca, 4. K

Moja vzornica je Jennie iz glasbene skupine Blackpink. Stara je 22 let, živi v Koreji. Njene lastnosti so visok vokal in njeni plesni gibi. Podobni sva si v plesu, ker obe radi pleševa. Rada bi imela take plesne gibe kot ona.

Ruby Grum, 4. K

Za vzornika sem si izbral Vaneta, ker zna popraviti veliko stvari in ker je strojnik. Star je 75 let. Pri njem občudujem to, da ima rad tehnologijo in svojo elektrarno. Podoben bi

mu bil rad, ker si tudi jaz želim svojo hidroelektrarno.

Filip Razpotnik, 4. K

Nogometaš Kylian Mbappe ima kratke lase in okrogel obraz ter vitke postave. Podobna sva si v igranju nogometa. Je zelo dober. Nerad se hvalim, a sem tudi jaz dober. Hiter je vse do 38 km/h. Všeč mi je, ker se na tekmah zelo potruji.

Gaber Sukič, 4. K

Moja vzornica je sestra Taja. Stara je 13 let in je zelo pametna in zelo lepo riše. Ima zelo dolge lase in rjave oči. Jaz si tudi želim lepo risati in biti pametna, da bi imela lepe ocene. Podobni sva si v tem, da se velikokrat skregava.

Ela Obrstar, 4. K

Moja vzornica je sestrična Lila. Je vrhunska smučarka in tekmuje na tekmah svetovnega pokala. Osvojila je že veliko zlatih pokalov. Najbolj se veselim, ko pride v Evropo in jo grem lahko pogledat in navijati zanjo. Ker je tako dobra smučarka, si tudi jaz želim, da bi nekoč tako dobro smučal.

Nace Lapanja, 4. K

Moj vzornik je Nikola Tesla. Bil je zelo dober matematik. Bil je Srb in ko je zrastel, je šel v Ameriko in tam ustvaril elektriko. Podobna sva si v tem, da sem jaz tudi zelo dober matematik.

Nestor Todorović, 4. K

Moja vzornica je Mica, hodi v 4. razred, popoldne pa na skavte, verouk in glasbeno šolo. Je pametna, se zdravo prehranjuje in se veliko giba. Želim si imeti te lastnosti.

Podobni sva si v »nagajivosti«.

Tia Triller, 4. K

Moj vzornik je moj ati. Po poklicu je avtomehanik in zna popraviti veliko stvari. Ati se nikoli ne ustraši mojih norih idej. Skupaj ustvarjava različne predmete iz različnih materialov. Vedno je prijazen in mi dovoli uporabljati različne naprave za rezanje, vrtanje in podobno.

Urh Polajnar, 4. b

Moja vzornica je mami. Moja mami je močna, vzdržuje mene in mojega brata. Skrbi za naju dva, da nisva lačna in žejna. Je zelo ljubeča in dobre duše. Rada pomaga drugim. Rada bi bila kot moja mami. Imava tudi isti okus za obleke, modo in še veliko drugih stvari.

Cataleya Pratljačić, 4. b

Moja vzornica je moja mami. Je dobra, prijazna, vesela, ima me rada, me dobro vzgaja in skrbi zame. Če imam težave in skrbi, jih skupaj rešujeva. Imela bi vse njene lastnosti, saj mislim, da me vzgaja lepo in me ima rada. Podobni sva si v tem, da isto misliva in najdeva iste rešitve. Ona je in bo moj vzornik.

Hana Muratović, 4. b

Moja vzornica je Alenka Trogrlič, slovenska youtuberka, ki dela »brutalne« videoposnetke različnih tematik. V videoposnetke vključuje tematike, kot so: raziskovanje zapuščenih zgradb, teorije zarot, zanimivosti in znamenitosti iz celega sveta. Za vsako vsebino, ki jo objavi, se dobro pripravi, da jih potem predstavi. Alenka je po naravi zelo »firbčna«, tak sem tudi jaz, zato jo rad spremljam. Tudi jaz raziskujem in prebiram o starih časih. Ko bom odrasel, bom tudi jaz snemal zanimive, zabavne in predvsem poučne vsebine. Mogoče bom posnel tudi kaj paranormalnega.

Gal Perko, 4. b

Moj vzornik je moj dedi, ker me spodbuja, se z mano igra, je prijazen do vseh. Vedno me pelje na košarkarsko igrišče. Podobna sva si v tem, da sva obadva dobra vratarja.

Jan Rozman, 4. b

Moja vzornica je prijateljica Marijana. Je tudi moja sošolka, stara je 9 let, ima dolge ravne lase, je suha in visoka. Marijana rada riše in ima rada konje. Je mirna oseba, ki rada pomaga. Zanesljiva je. Rada bi bila bolj mirna, kot je Marijana. Imava skupna zanimanja za risanje, šport, branje knjig. Znava biti ena drugi v oporo.

Apollinarija Čabraja, 4. b

Moja vzornica je Emma Watson. Emma je zelo slavna igralka, ki igra v Londonu. Igrala je Hermiono Granger v filmu Harry Potter. Njena lastnost je dobro igranje, to lastnost si želim doseči tudi jaz. Podobni sva si v tem, da imava obe rjave oči in radi imava vijolično barvo ter igranje. Tudi jaz bi bila taka igralka.

Mila Rakovec, 4. b

Gal Perko, 4. b

TRENUTKI PRIJATELJSTVA

Zjutraj brez problema vstanem,
s celo žlico dan zajamem.
Res mi dneve popestri,
ko se z mano skup smeji.

V šoli mi gre super fajn,
njemu pa veliko manj.
In zato »skos« skup tičiva,
da si znanje razdeliva.

Ker pri športu nisem as,
me spodbuja še bolj na glas.
A za vikend, ko ni šole,
greva včasih skupaj v gore.

Vsake tol'ko, vam povem,
pa tudi jaz pri njem prespim.
Potlej je do zgodnjih ur
čisto pravi pižama žur.

Ker je ravno zimski čas,
ga povabim še na vas.
Da zgradiva tri snežake
in se greva športne junake.

Kadar pa sem čisto sam,
mislím nanj in kujem plan.
Jutri bova zopet skupaj,
zato si rečem, ne obupaj!

On je vse in mnogo več,
dan je lepši, manj boječ.
In zato rad zjutraj vstanem,
da prijatelja močno objamem.

Razlaga besed:

*skos – vedno, ves čas

PRIJATELJSKA PESEM

Pravi prijatelji ti zaupajo
in s tabo supajo.
Zmeraj te spodbujajo
in se s tabo v groznih razmerah kujajo.

Skupaj imamo pižama žure,
kjer smo podivjani kot kure.
Žuramo celo noč,
saj imamo vsi ogromno moč.

Po navadi te razveselijo,
ko ti žurko priredijo.
Saj so tam vsi dobre volje,
zaradi tega se tudi ti počutiš bolje.

Prijatelj ti pomiri sanje
in zaradi tega se čisto zatopiš vanje.
Skupaj gremo tudi v gore,
kar ti čisto pomiri nočne more.

Lara Komac, 4. a

Ana Lynn Cvekm 4. b

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 13. februarja 2023, smo se petošolci ob 7.30 zbrali pred šolo, kjer smo naložili torbe, smuči in kovčke v avtobus ter se poslovili od staršev. Ob 7.45 je avtobus odpeljal proti Pokljuki.

Na cilj smo prispeli okoli 9.05. Najprej smo odložili prtljago in se namestili v sobe. Sledil je uvod, sestanek v tedenske dejavnosti, pravila ... Po sestanku je sledilo kosilo. Po kosilu smo imeli pol ure časa za pogovor in počitek s sošolci in sošolkami. Odšli smo na smučišče in preverili, kdo dobro zna in kdo malo manj dobro zna. Razdelili smo se v dve skupini, eno skupino je vodila učiteljica Simona, drugo skupino pa učiteljica Maja in učitelj Mitja.

Glavna tema tedenskih dejavnosti je bilo smučanje, saj je bila to zimska šola v naravi. Vsak dan je bilo drugače, seveda vsak dan smučanje, v ponedeljek igre na snegu, v torek sankanje ... Potem kosilo, druženje, večerja in spanje. Najboljši dan je bil četrtek, ko smo imeli Valentinov ples. Z mojo prijateljico sva imeli točko, s katero sva predstavili najino koreografijo, zelo smo se zabavali. A kmalu se je teden končal, vse je prehitro minilo, saj smo se imeli zelo lepo. Spoznali smo veliko novih prijateljev, razvilo pa se je tudi nekaj novih ljubezni. Spoznala sem, da s sošolci in sošolkami lahko preživimo prekrasnih 5 dni. Šola v naravi je bila odlična, nekateri so se odvadili od tehnologije. Vse bi še enkrat ponovila. Pričakali so nas starši in odšli smo domov.

Jerca Veselinovič Podjed, 5. a

Marijana Stojkova, 4.b

VTISI IZ ZIMSKE ŠOLE V NARAVI

Odšli smo na Pokljuko smučat. Prvič sem stopil na smučke in mi je šlo dobro. Naučil sem se smučati, zelo mi je šlo dobro. Najprej sem bil na majhnem smučišču, potem pa na velikem. Na koncu smo imeli tekmo. Bil sem zelo dober, a sem na sredini smučišča padel.

Matija Mijušković, 5. b

Ko sem se peljal s sidrom na smučišče, se je vlečnica ustavila. Začele so me boleti noge. Popravljali so dolgo in skoraj sem padel. Vlečnica je šla naprej in uspelo mi je. Končalo se je dobro. Spoznal sem, da moram biti potrpežljiv, ne biti jezen.

Vasja Atanasovski Puhar, 5. b

V sredo na vlečnici sem se peljala sama in sem padla s sidra. Potem me je sidro zapelo za kombinezon, a sem se rešila. Potem sem morala priti na drugo stran vlečnice, da sem prišla na smučišče. Ko sem si hotela dati smučke na noge, se mi je del pancerja odlomil. Na srečo sem se lahko peljala tudi brez tega dela. Naučila sem se, da moram držati smer na sidru.

Zala Biček, 5. b

V četrtek zvečer smo v telovadnici imeli organiziran ples. Lepo smo se oblekli in prišli v telovadnico. Najprej so nekateri učenci predstavili svojo točko, ki so jo vadili. Potem pa so se ugasnile luči, prižgala se je glasba in tako smo dve uri peli in plesali. Ob devetih zvečer so nam učitelji sporočili, da je zabave konec in odšli smo pod tuš in spat.

Sara Pogačnik, 5. b

Z Lano sva bili na sidru. Odšla je dol iz sidra, jaz pa sem bila prepočasnna in sem padla. Sidro me je vleklo naprej in še nogo mi je zvilo. Poškodb ni bilo nič, samo noga me je bolela. Odsmučala sem dol. Potem nisem več padla.

Kaja Štrukelj, 5. b

MOJE NAJ SANJE

Moje sanje prikazujejo piratsko ladjo, ki leti na nebu. Ustavila se je pred mojim balkonom. Stopil sem nanjo in šla je na drugo stran sveta.

Imela je ogromno vetra v jadrnih in drvela je s hitrostjo svetlobe. Imela je zelo močne topove in na koncu stebra opazovalnico, njeno sidro pa več kilometrov dolgo verigo, ker se mora tudi na nebu ustaviti. V kabini je bilo več prostora, kot se je zdelo od zunaj. Paluba je bila ogromna in vsa se je svetila, saj je bila zloščena.

Jan Bole, 4. a

MOJE NAJBOLJ STRAŠNE SANJE

Zadnjič sem sanjala, da smo se z družino odpravili na pohod. Dolgo časa smo hodili in počasi se je znočilo. Hodili smo in prišli do nekega gozda. Oči je rekel, da moramo iti skozi ta gozd, da pridemo nazaj domov. In zares smo šli skozi gozd. Bilo je zelo mrzlo in temno, zato smo prižgali svetilko. Čez čas je svetilka začela utripati in počasi ugasnila. Bilo me je zares strah. In ko sem se ozrla naokoli, nisem nikjer več videla svoje družine. Mislila sem, da so šli verjetno že naprej. Sama sem hodila po gozdu, slišalo se je šumenje listja in ukanje sove. Naenkrat sem za seboj videla veliko senco. Prestrašila sem se in začela teči, kakor hitro sem mogla, a senca me je še vedno lovila. Tekla sem zelo hitro, a začela opažati, da tečem na istem mestu. Senca pa mi je še vedno sledila. Pri teku sem se spotaknila ter se zvalila po bregu. Na koncu sem ugotovila, da sem le padla iz postelje. Teh sanj nočem nikoli več ponoviti. Zelo sem bila vesela, ko sem se zbudila.

Sara Pogačnik, 5. b

Sanje so sestavni del našega življenja. Večinoma sanjamo ponoči, ko spimo, včasih pa tudi podnevi, ko smo budni. Včasih se sanj niti ne spomnimo več. Opisal vam bom svoje najljubše sanje, ki so mi ostale v spominu in jih nikoli ne bom pozabil.

Sanje me ponesejo v mesto Pariz, kraj, kjer je doma

profesionalni nogometni klub PSG. Ta klub tekmuje v ligi na vrhu francoskega nogometa. Sanjal sem, da sem poletel z letalom v Francijo in se tam udeležil njihove tekme. Na tribuni sem popolnoma užival in navijal s polno paro. Po koncu tekme pa sem dobil priložnost, da se slikam in dobim avtoogram svojega najljubšega igralca Lionela Messija in ostalih njegovih soigralcev, kot so Neymar, Mbappe, Hakimi in drugi. Bilo je nepozabno. Nato sem se, na mojo žalost, prebudil iz sanj. Ko sem videl, da so bile samo sanje, sem bil zelo, zelo žalosten. Upam pa, da se moje sanje nekoč enkrat v življenju uresničijo.

Matic Žos, 5. K

SMEJALNA PALAČA

Palača je v Sloveniji. Zgrajena je bila 16. 6. 1998. Je visoka in lepa, povsod ima okraske in lučke. Vsi, ki v njej živijo, so otroci. Zelo so prijazni in vejo vse vice na svetu. Televizije, ki so v palači, imajo kanale, ki bi te nasmejale. Narejena je bila, da bi otroci imeli prostor, kjer bi bili veseli.

Domen Zupan, 5. K

VEDNO SEM SI ŽELELA SANJATI, DA LAHKO LETIM

Ko sem zaspala, sem se v sanjah dobro šele zbudila. Najprej mi je bilo čudno, ker sem na nekaj pomislila in to se je zgodilo. Potem sem si zaželela, da lahko letim. In te sanje so se uresničile. Lahko sem letela. Po letenju je bil čas za hrano, a tik preden sem ugriznila v pecivo, mi je zvonila budilka in sem se zbudila. To so bile najlepše sanje na svetu.

Nikolina Popovič, 5. b

Danes ponoči sem sanjal. Sanjal sem, da je bil NK Tržič izbran za tekme po svetu. Trener je izbral mene in še osem igralcev. Šli smo po svetu in zmagovali. Prišli smo v finale, igrali smo proti Italiji. Bilo je 2:2 eden iz Italije je spotaknil našega igralca, bil je penal. Jaz sem ga izvajal, ko je sodnik zapiskal. Brcnil sem žogo v gol in zadel sem! Vsi smo se veselili, da smo zmagali in zaradi mene dobili pokal. Zelo sem žalosten, ker sem se zbudil.

Matija Mijuškovič, 5. b

SANJE 5. a V ENI POVEDI:

So neresnične dogodivščine, ki jih tvoja glava ponoči, ko spiš, ustvarja. **Vita**

So nekaj čudovitega, sanjamo, tisto, kar ni mogoče v našem življenju. **Taisiia**

So domišljija v možganih, ki je kdaj strašljiva ali zabavna. **Mark**

So bogate, vsi jih imajo, pa vedno so dobre. **Hanna**

Mi pomenijo, da se mi možgani resetirajo. **Vid**

Mi pomenijo en dogodek, ki ni resničen. **Hana**

Tvoje želje, ali pa nekaj neresničnega. **Matej**

So kot zaklad, ki ni v resničnem svetu. **Tara**

Dežela, ki jo samo enkrat vidiš. **Emina**

Kar se ti je tudi tisti dan zgodilo. **Blaž**

Ima vsak človek vsak dan. **Žiga**

Da sem lahko, kar sem. **Jerca**

So tvoja domišljija. **Noela**

Ples med oblaki. **Neja**

So nočne more. **Žan**

So drug svet. **Julija**

Nejc Rožič, 5. a

PRIJATELJSTVO

Prijatelj je tisti, ki ti pomaga, ostane za vedno s teboj in te ne pozabi kar tako. Pravi prijatelj ti vedno stoji ob strani, se igra s teboj in te zabava. Prijatelju pomagaš tako, da ga potolažiš, mu ponudiš pomoč, ko jo potrebuje, mu stojiš ob strani in ga braniš. Če imaš pravega prijatelja, nisi nikoli sam.

Kaja Štrukelj, 5. b

Pravi prijatelj je tisti, ki ti pomaga v slabih trenutkih. Spodbuja te, da prenehaš delati slaba dejanja. Pomaga ti pri nalogah, če jih ne razumeš ali pa pri kakšnem športu.

Sara Mužan, 5. b

Prijatelj je tisti, ki ti ne povzroča skrbi. Prijatelj ti pomaga pri domači nalogi, pobotanju z drugimi prijatelji in še pri veliko drugih stvareh.

Vita Bogataj, 5. b

Prijatelj je tisti, ki je prijazen do tebe, se zabavata in ne žalita drug drugega. Prijatelja si pomagata (npr. ko en pade, ga drugi pobere, če si je poškodoval roko, mu prinese led ...). Morata si stati ob strani. Če je nekdo poškodovan ali bolan in je v bolnici, ga prijatelj spodbuja da bo kmalu vse v redu. Lahko ga tudi pride obiskat in mu nese naloge iz šole.

Janette Gošte, 5. b

Zame je pravi prijatelj tisti, ki te ne prizadene. Tisti, ki te zna potolažiti, ko ti je hudo. Prijatelj je tisti, ki te nikoli ne pusti, ki ti zaupa, ti pomaga in te posluša.

Naja Ropret Zupan, 5. b

VAJA EVAKUACIJE

V petek, 21. 10. 2022, smo na naši šoli izvedli vajo evakuacije. Ravno smo začeli s tretjo šolsko uro, ko je učiteljica glasno zavpila POŽAR. Takoj smo pohiteli k vratom in tekli po stopnišču do garderobe. Hitro smo si obuli čevlje (ker smo vedeli, da gre za vajo) in stekli na šolsko parkirišče, kjer imamo označeno zbirno mesto. Tu so se zbrali tudi ostali učenci, učiteljice in kuharica. Gasilski kombi se je odpeljal mimo nas, saj je peljal na križišče, kjer so zaprli cesto. Pripeljala sta se še traktor in posebno gasilsko vozilo - tovornjak in gasilci so začeli z gašenjem.

V našem razredu naj bi zagorela baterija mobilnika (ker je letos tema Tudi baterije lahko zagorijo). Gasilci so odstranili nevarno baterijo in prezračili učilnico. Po končani vaji so nam gasilci pokazali še opremo in razložili, za kaj se uporablja določena oprema. Ko smo si vse ogledali, smo se vrnili v učilnice in nadaljevali s poukom.

Nace Hladnik In Matej Valjavec, 5. K

TEHNIŠKI DAN ZA NOVOLETNI BAZAR

Tehniški dan in novoletni bazar za šolski sklad je minil v prijetnem vzdušju. Vsak razred je izdelal nekaj časa primernih izdelkov. Presenetili so nas učenci iz 8. b, ki so izdelovali različne izdelke iz trajnostnega tekstila, kot so torbice, elastike za lase, okraski za na božično smrekico, venčki ... Petošolcem so uspeli koledarji iz papirja na lesenem podstavku in leseni podstavki za kozarce. Najbolj slastne izdelke pa so pripravili učenci iz 2. a, ki so nas presenetili z izvrstnimi jelenčki iz kakava in penic. V 8. a razredu pa so se poglobili v knjige izdelali so različna kazala za knjige pripravili pa so nam tudi bralni izziv. Dišeče in vabeče peneče kopeli iz eteričnih olji so pa razprodali učenci iz 7. a (, če pa slučajno niste utegnili kupiti izmed dišečih kopeli pa vam spodaj prilagamo recept). Vsi učenci so svoje izdelke ustvarili več kot popolno. Vtisi učencev so bili različni a v večini pozitivni. Naše mnenje je da so se vsi učenci potrudili izvrstno in da so

izdelki odlično narejeni.

Recept za peneče kopeli:

Potrebujete:

- Pest morske soli
- Nekaj kapljic jedilne barve po želji
- 1-2 kapljici poljubnega kakovostnega eteričnega olja

Postopek priprave:

V čašo damo pest morske soli in jedilno barvo ter premešamo. Nato dodamo eterično olje in ponovno dobro premešamo. Sedaj je peneča kopel pripravljena, priporočamo vam da jo zavijete v lepo darilno embalažo in podarite nekomu. Lahko pa tudi sami dodate sebi v kad in uživajte.

Novinarji iz 7. a, Rok, Zoja, Patricija

ZMAGALI SMO Z IZVIRNO IDEJO NA PODJETNIŠKEM TABORU

7. in 8. oktobra 2022 se je na OŠ Bistrica dogajal Podjetniški tabor za bodoče mlade podjetnike – nas, učence. Zbirali smo revolucionarne ideje. Imeli smo super voditelje in mentorje, ki so nas vodili in pomagali pri delu.

V petek popoldne smo prišli v šolo in skupaj z mentorji predstavili svoje ideje. Mentorji so izbrali najboljše in nato določili voditelje skupin. Izpopolnjevali smo Alijevo idejo, in sicer rastlinski senzor. To je naprava, ki te obvesti, kdaj moraš zaliti rože. Izdelali smo svoj prototip in nato spočili možgane. Zjutraj smo se zbudili in zagnali možgane z malo športa – z odbojko v telovadnici, kar je bilo prav priročno, saj smo spali v šoli. Ko je bil čas za delo, smo naredili prototip aplikacije in predstavitev. Pred tem smo naredili generalko, na predstavitvi in podelitvi pa zmagali.

Hrana, mentorji, voditelji in program so bili super, le spanec malo manj. Na taboru smo se naučili sodelovanja, prodajanja, izdelovanja prototipa in predstavljanja svoje ideje tako, da bi z njo prepričali druge. Bili smo sproščeni in imeli smo se super.

Ali Dizdarević, Aljaž Prezelj, Maj Dolčič, Andrej Šulgaj

NOČ PRAVLJIC

Zadnji teden v januarju je na OŠ Bistrica potekala noč pravljic. Dogodek je bil namenjen učencem od 1. do 5. razreda, ki so med prvimi zaključili bralno značko. Učenci so bili razdeljeni v več majhnih skupin, ki so krožile med različnimi delavnicami. Prva delavnica je potekala v knjižnici, kjer smo si z učenci med policami ustvarili prijeten kotiček za branje. Namesto luči so nam svetlobo dajale svetilke, ki so branje še bolj popestrile. Pri mlajših učencih smo brali pravljice, ki se navezujejo na zimo in drug drugemu postavljali uganke. Pri starejših učencih pa smo brali med učenci popularno knjigo Detektivka Zofija in se o prebrnem tudi pogovarjali. Pri drugi delavnici so učenci potešili svojo lakoto s peko palačink in izdelavo čokoladnih kroglic. S polno energijo so se odpravili na lov za zakladom, ki sta ga sestavili in vodili dve učenki iz 7. razreda. Po nadjbi zaklada so imeli še nekaj časa, ki so ga izkoristili za izdelavo vilinskih lutk. Po končanem dogodku pa so učenci zaslužno dobili vrečko iz blaga, ki bo od zdaj naprej redna spremljevalka šolske knjižnice.

Čeprav je dogodek trajal približno dve uri, nam je čas minil hitro. Med branjem z mlajšimi učenci nama je bilo zanimivo, saj so nenehno postavljali vprašanja. Bilo je zabavno, saj so otroci napeto poslušali in se vživeli v zgodbe. Z nočjo pravljic smo z učenci dokazali, da je tudi preživljanje časa v šoli in branje knjig lahko zabavno. Vsi udeleženci in pa tudi organizatorji noči pravljic smo preživeli zelo dober konec dneva in že nestrpno pričakujemo ponovitev dogodka.

Emma Rozman, Julija Ahačič, 9. b

SPOMIN NA TONETA PRETNARJA

16. novembra je bil za Trzič pomemben dan, saj je nastopila 30. obletnica smrti pisatelja Toneta Pretnarja. Da bi ga počastili, smo se na povabilo Knjižnice dr. Toneta Pretnarja udeležili spominske slovesnosti v KC Trzič. Ogledali smo si impresivne baletne nastope plesalk Glasbene in baletne šole Jesenice in poslušali pesnikovo poezijo, ki nam jo je interpretiral Aleš Valič. Slišali smo nekaj zanimivih podat-

kov o genialnem pisatelju: ljubil je rumene vrtnice, ki jih je bilo veliko videti na odru, njegovi hiši pa se je reklo kar »hiša knjig«; imel je odličen spomin, pogosto je bil nagrajen in po njem se tudi imenuje Pretnarjeva nagrada za ambasadorje slovenske književnosti po svetu.

Prireditve se je udeležila tudi njegova dvojčica Zvonka, ki je njun odnos prikazala precej plastično, da smo si ga lahko predstavljali bolj živo. Ob zanimivem nastopu plesalk, doživetem recitiranju pesmi in z barvito predstavitvijo ni nihče zaspal.

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

Aplikacija ČŠOD Misija nas je sprehodila po Ljubljani in nam jo s prikupnimi kratkimi kvizi in izzivi še bolj razkazala. Po sprehodu smo obiskali še Cankarjev dom in si poslušali

in ogledali nastop Simfoničnega orkestra in otroškega pevskega zbora RTV Slovenija. Orkester nam je igral ob predvajanju odlomkov starih slovenskih filmov. Po našem mnenju je bila ena izmed boljših pesmi Mojčina pesem. Najbolj zanimiva inštrumenta, ki sta nastopala, pa citre, ki so zaigrale ob Cvetju v jeseni, in sopranski saksofon v filmu Jagoda.

Zoja in Patricija, 7. a

V PRIČAKOVANJU GREGORJEVEGA

Gregorjevo je v Trziču že kar občinski praznik. Vuč v vodo vržemo, da ponazorimo kulturno dediščino običaja, ko zima preide v pomlad in se dnevi daljšajo. Za obrtnike je bil to praznik, saj so lahko več delali in tako zaslužili. Na naši šoli smo z Gregorjevim začeli kar dva meseca pred 12. marcem. Že decembra smo učenci začeli izdelovati makete naših hišic – gregorčkov različnih oblik, vsekakor povezanih s čevljarstvom. Uporabili smo naravne materiale, ki smo jih sami nabrali v gozdu ali prinesli od doma. Glede na starost so bili projekti različno zahtevni, vsi pa smo bili polno zaposleni. V nižjih razredih so učenci izdelovali hiške iz papirnatih vreč, starejši iz kartona, lesa, lubja, blaga in mahu. Najbolj spretnim so uspeli prave mojstrovine, s katerimi smo okrasili šolo, razstave v kranjskem in tržiškem muzeju, popestrili smo izložbe trgovin, nenazadnje pa lahko opazite čudovite tržiške mostove z našimi izdelki.

Spretni prsti so brusili, rezali, risali, lepili, krasili, vrtali, žagali in se ob tem tudi zabavali. Vsaka prosta šolska ura je bila namenjena misli na praznik. Komaj čakamo, da vse svoje umetniške predstave na delavnici v kulturnem domu z izdelavo gregorčkov, pa tudi v Kurnikovi hiši, kjer boste lahko izdelovali okusne ptičke iz testa, ki prav tako oznanjujejo pomlad, v sprevodu z lučkami in lanternami po Trziču pa vas bomo popeljali s pesmijo in plesom, ki smo se jih naučili.

Za pravo tržiško vzdušje pa bomo učenci pred Kurnikovo hišo ponujali rokodelske izdelke s simboliko Gregorjevega, da se boste posladkali, okrasili svoje domove,

polepšali dvorišča in nasplah obeležili naš čarobni običaj.

Novinarji Urša, Ana, Patricija, Zoja

VSI SMO NORMALNI, SAJ SMO DIGITALNI

Kaj je pristno? je bilo gotovo vprašanje na mestu tako za učence na tehniškem dnevu kot za odrasle v Knjižnici dr. Toneta Pretnarja, ki je v popoldanskem času. Naprave, stroji in pripomočki za drugačno spoznavanje okolice, ne le s svojimi telesnimi čuti, navdušujejo. Kar nekaj ponudnikov digitalne inteligence se nam je predstavilo. Namen je bil predvsem spoznati tehnologije, ki se jih uporablja v praktičnem svetu. Spoznati, zakaj je varnost pomembna pri delu, spoznati orodja in kaj se z njimi počne.

Stop motion animacijo ali kako narediti svoj animirani posnetek z aplikacijo Stop motion studio nam je predstavil Bogdan iz podjetja **Delavski dom Trbovlje**. Zanimivo, da za eno minuto posnetka porabiš kar 150 fotografij. Najbolj popularen material za izdelavo posnetka je plastelin, velikokrat pa se uporablja kolaž papir, legokocke, iz katerih smo po skupinah tudi lahko izdelali nekaj svojega, posnetek pa smo si tudi ogledali.

Maturanta in profesorji iz **Šolskega centra** Kranj so nam predstavili pojma elektrotehnika in elektronika in področje delovanja. Pri elektrotehniku nam je pokazal svoje pripomočke in orodje, pri elektroniki pa izdelke. V bodoče si učenci želimo, da bi lahko tudi sami kaj poizkusili.

Iz društva Adra sta nam predsednica Katja Kotnik in Adam Kotnik predstavila robota, ki bi nam lahko olajšal življenje. **Adra** je humanitarno društvo in do leta 2030 želijo doseči vrednote, kot so enakost spolov, odprava lakote, kakovostno izobraževanje idr.

JigSpace je aplikacija, s katero lahko prikažemo predmete v 3D-obliki. Aplikacija je zabavna in hkrati poučna. Učenci smo v parih preizkusili aplikacijo, ki nam je prikazala, kako je določena stvar sestavljena (možgani, mikrovalovka, katapult ...).

Zelo popularna je bila tudi delavnica z lego kockami Otroška akademija, pa **Onedrone** in **ElevonX** z atraktivnimi droni. Za konec zanimivega dne pa smo spoznali še zvezdo

digitalnega sveta, influencerja **Uroša Bitenca**. Povedal nam je nekaj zanimivih dejstev o influencerstvu: to ni poklic, ampak samo hobi; z objavo zasluži tudi do 500 EUR; začel je z objavami na nekaterih družbenih omrežjih, ko pa je postal radijski voditelj, je številka njegovih sledilcev začela naraščati. Opozoril nas je, da moramo svojo identiteto na spletu dobro prikriti in ne širiti v javnosti. Učenci smo ga lahko spraševali kar koli smo hoteli in on je z veseljem odgovarjal.

Rok Gros, Urša Premrl, Zoja Bečan, Patricija Pretnar

Digitalna ustvarjalnica

Učenci od 4. – 6. razreda so pri neobveznem izbirnem predmetu računalništva pripravili svoje prispevke za svetovni dan čebel (20. maj). Odločili so se, da bodo ustvarili projekte v programskem jeziku Scratch na temo čebelarstva. Projektov je bilo kar nekaj in so bili resnično kreativni in poučni. Učenci so pri izdelavi projektov uporabljali različne programske koncepte, kot so pogojni stavki, zanke in spremenljivke. S tem so dokazali, da so se naučili osnovnih konceptov programiranja in jih znajo uporabiti pri ustvarjanju svojih projektov. Projekti so interaktivni, tako da uporabnik sam upravlja z liki. Vsak projekt je pa opremljen tudi s kratkim opisom in navodili za začetek in igranje.

Čeprav so bili projekti narejeni v programskem jeziku Scratch, so učenci pokazali, da lahko z njim ustvarijo zelo dobre in poučne projekte. Nekaj projektor smo zbrali v posebnem studiu, kjer jih lahko preizkusite tudi sami: <https://scratch.mit.edu/studios/33244724>

TEHNIŠKI DAN DEVETOŠOLCEM ODPRL VPOGLED NA TRG DELA

Zdaj že tradicionalni tehniški dan je prinesel tako znane kot tudi nove digitalne izzive. Za devetošolce, ki se bodo letos odločali o svoji nadaljnji poti, se je odvil na terenu – spoznavali so tržiška podjetja in predvsem delovna mesta, ki jih le-ta ponujajo. Podjetje Kvibo se tako pohvali, da

so največji distributerji hrane v Sloveniji, Calex ponuja hitro napredovanje z najenostavnejših na vodilna mesta v podjetju, Migi nas je navdušil z digitalizacijo in hkrati z ročnimi mojstrskimi spretnosti človeških rok za izdelavo ortopedskega čevlja, Mali-E-Tiko pa z raznovrstnimi stroji za obdelovanje kovin. Poučno in nazorno, s prijaznim sprejemom so povabili bodoče dijake na počitniško delo in izbiro poklica, ki ponuja možnosti za delo.

Pogrešali pa smo vsaj okvirno sistematizacijo delovnih mest z informacijami o konkretnih plačilih zanje, a tega nihče od učencev niti ni vprašal. Kot vedno smo učitelji tisti, ki jim moramo odpreti razsežnost in spoznati priložnost za širjenje novih kompetenc, na tem mestu pa bila podjetnost kot šolski predmet zelo zaželena, saj je tudi ambicioznost lastnost, v kateri se je treba urititi. Ali pa je to notranja motiviranost, ki ni serijska?

Učenci sami pravijo, da so pogrešali praktični vidik – da bi lahko vsaj za nekaj minut izkusili neko delo, da bi ga tako znali ovrednotiti s svojimi merili.

Vsekakor pa so bili navdušeni tako učenci kot učitelji spremljevalci, saj pogosto ne vemo, »kako velike so sobe za zidovi podjetij«, ki za merilo uspešnosti jemljejo prav rast trga izven meja naše države.

Andreja Kosec

Daša Cvetkovič, 4. a

TUTORSTVO LETOS PRVIČ NA NAŠI ŠOLI

Tutorstvo je pomoč učencev učencem in sodelovanje med učenci. Na tutorstvu lahko pomagaš drugim pri domačih nalogah (v podaljšanem bivanju), bereš mlajšim, jih učiš igre in pomagaš učiteljicam, če rabijo tvojo pomoč. Drugim pa lahko pomagaš tudi tako, da jih učiš tisti predmet, ki tebi dobro gre, njim pa ne. Tutorstvo lahko izvajaš preduro ali v podaljšanem bivanju. Je zelo zabavno, ker spoznaš nove ljudi in se naučiš, kako pomagati drugim pri učenju.

Kot tutorke zelo rade obiščemo učence v 1. in 2. razredu. V 1. razredu se z učenci igramo, pomagamo učiteljem in se zabavamo. V 2. razredu pa pomagamo tistim, ki rabijo pomoč pri nalogi. Pri izvajanju tutorstva nam je vedno lepo in z veseljem gremo k mlajšim učencem.

Manca Ive, Julija Meglič in Leona Fazlijaj

PAPIRNA AKCIJA

Na naši šoli vsako leto organiziramo dve papirni akciji jesensko in spomladansko. Učenci po oddelkih zbirajo papir, ki ga na dnevih papirne akcije s starši pripeljejo na deponijo.

Papirna akcija je odlična priložnost za ozaveščanje učencev o pomembnosti varovanja okolja in spodbujanja trajnostnega ravnanja. Papir je namreč eden najpogostejših odpadkov, ki jih proizvajamo vsak dan. Z zbiranjem odpadnega papirja lahko zmanjšamo količino odpadkov, ki končajo na odlagališčih. Poleg tega recikliranje papirja zmanjšuje porabo energije, ki bi bila potrebna za izdelavo novega papirja, pomaga ohranjati naravne vire. S sodelovanjem na papirni akciji se tako učenci naučijo, kako lahko sami prispevajo k varovanju okolja in kako lahko s skupnimi močmi dosežemo boljše rezultate. Na jesenski papirni akciji je bilo zbranega skoraj 17 ton in pol odpadnega papirja.

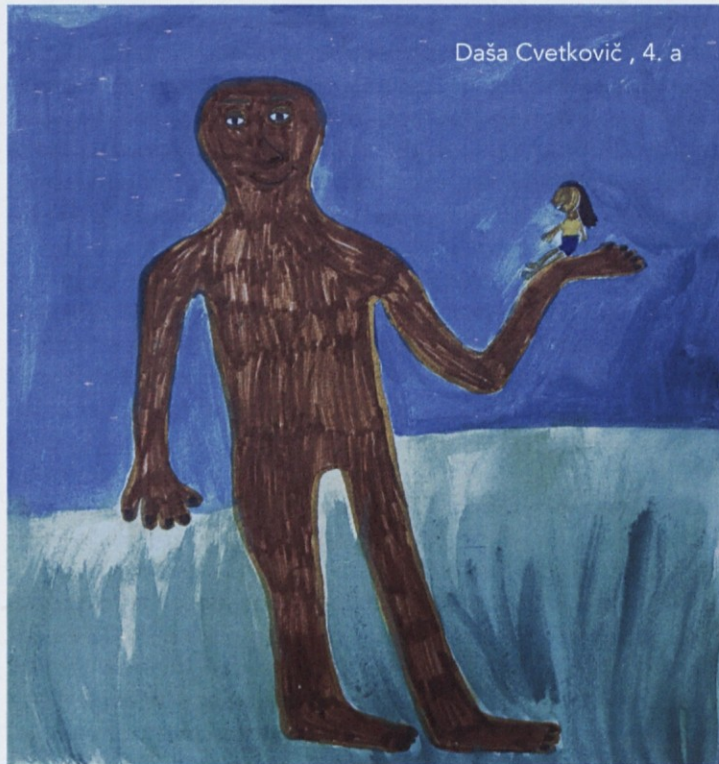
Še posebej so se izkazali učenci 9. a, saj so ga zbrali največ. Sledili so jim učenci 9. b in 7. a. Izkazali pa so se

tudi učenci 5. b, saj so se skoraj čisto vsi udeležili akcije in prispevali po svojih močeh. Največ papirja na celi šoli je zbral učenec Mark Bijelić.

Na spomladanski papirni akciji pa je bilo zbranega več kot 24 ton odpadnega papirja. Tudi na tej akciji so se najbolj izkazali učenci 9. a, saj so zbrali največ odpadnega papirja. Sledili so jim učenci 9. b in 3. a. Ponovno so se izkazali tudi učenci 5. b, saj so se razen enega čisto vsi udeležili akcije. Največ papirja na celi šoli je tokrat zbral učenec Rok Gros.

Vsem učencem, ki ste sodelovali, se najlepše zahvaljujemo. Zahvaljujemo pa se tudi vam, staršem in starim staršem, ki ste papir pripeljali na deponijo in tudi drugače pomagali, da je papirna akcija uspela.

Manca Kokalj Vernig, mentorica šolske skupnosti

Daša Cvetkovič, 4. a

Life is changing so fast that thoughts of an unusual future become the present in the next hip. The present does not exist without digital science. What else can we imagine?

MY DREAM TOWN

Seoul. Seoul is a big city in Korea. I've wanted to go there for a long time. There are so many entertainment companies: JYP, SM, Hybe, and YG, are the most famous ones. In Seoul, I recommend getting food like mochi, kimchi, and ramen,... There are a lot of idols, also you could have lunch with them and see them. That's my dream city because you could have meetings with different idols.

But I definitely hate the school there. There are a lot of crime scenes and the teachers don't even care. A drama actually happened in 2006. A girl didn't make it since she got beaten up so badly.

But other than that it's great.

Elmedina Fazlijaj, 6. a

I live in Bistrica. There are lots of flats and houses here. I live really close to school and there are supermarkets, a bank, a park, an ice cream shop, and a fast food restaurant. They have hamburgers, hot dogs, french fries, and much more stuff there. There's also a post office and a bakery. They have really good doughnuts and bread there. In the park, we can go on a slide or take a dog for a walk. I live really close to my friends and we go outside almost every day. Next to the bakery, there's a beauty salon where you can get your nails done.

I really like it here, because I have everything really close and also because I only need two to three minutes to get to school. I recommend you come and visit!

Naomi Šabić, 6. a

My dream city is called Royale High. In our city, we don't like people that are mean and unkind.

My town needs to be clean. There is a castle, you can take extra classes there and I think that's brilliant. There are a lot of islands but my favourite is the Sun Set island.

It's something different. Do you want to know why? There are pageants going on on this island. What is a pageant? It's a competition where you dress up as glam as possible and then the host will give you some things to answer. So now you go on stage and the people can vote for you if they like your outfit. The first place gets \$1000, the second place gets \$600, the third place gets \$400 and the rest of them get \$200.

In the town, we have a hospital, a market and a bakery, a cafe, and parks. They are just so natural and you feel like a fairy when you are in the park.

Oh, and I almost forgot the horseriding academy! You can ride horses and do show jumping and dressage there.

My town has its secrets and if you want to know them you need to come and find out about them.

Julija Martič, 6. a

My dream town is on the top of a mountain. The town is safe because the dragon saved us. There are shops with cotton candy in the town, there are shoe shops, pets,... There aren't any schools in town but we have a cinema, a bank, and a bus station. And the cars can fly. In the town, we have some barns. In my barn, there's a horse because I love horses. They are so strong and beautiful.

My house is so big. The town has toy clouds.

I love my dream town and I wish it was real. In town, we have dragons to protect us.

I hope you love it too!

Naja Lužar, 6. a

My dream town is on the beach because it's not cold there. In my town, there are houses, blocks of flats, a post office, markets, pubs, a bakery, a library, my dream house, museums, parks mountains, and hills. Nice people live in the houses. At the post office, I can buy a letter, at the market I can buy food, I can get some tea at the pub and

I can buy some bread at the bakery. I can borrow books from the library and I can admire famous things. I can go to a park and play. We can go hillwalking to the mountains and hills.

And at last, my house. It's a dream house where I live with my parents. It's my dream house because it's big and beautiful and it's in my dream town.

I love it so much!

Ajda Mlačnik Skukan, 6. a

My dream town is very clean. I really like everything to be in order, and so is my dream town. There are a lot of trees and parks in the town. All the houses are clean and colourful. There are also some shops. In the restaurants, you can eat delicious food and you can also go to the hospital if you are ill. There is a supermarket next to the bakery. You can buy some medicine at the chemist's and some meat at the butcher's. Next to the park, there is a school. A lot of children go to that school but some younger kids go to kindergarten. There is a swimming pool next to the nursing home, so older people can go to relax there. In the town, there is also a lake. In the winter the lake gets frozen and there are a lot of people skating on it.

I really like my dream town because it's got everything I like. It's really interesting and if it was real, I would invite you to visit it. I hope you like my town and I'm wondering what your dream town is like.

Noel Križnar, 6. a

WILL ROBOTS TAKE OVER THE WORLD ONE DAY?

I think people didn't really have robots in the past since they did it all by themselves. Today robots are becoming more and more popular and known around the world. I believe people who do have robots or would want to have them, would pretty much use them for their own needs. For example, some people are too lazy to do chores or anything around the house. So they would make robots

do all the work. Sometime in the future, they could be used and be a great help to the elderly, since a lot of them can't do a lot by themselves. They could help children with their homework or tutor them without being paid, which I think would make a lot of parents happy.

Riana Mulalić, 9. a

In the past people weren't inventing robots so they didn't exist. People had to do everything with their hands. There weren't any computers or phones.

Today there is a robot called Sophia. She is a robot that looks like a human. She can carry out most of the tasks a human can and on top of that, she can advocate for human rights.

Today robots are a great help in medicine, school, etc. Their facial expression has improved and interaction with them doesn't feel weird anymore.

I believe in the near future robots will exist all over the world. There will be more and more face detection and body recognition senses built into them. They will look exactly like humans and those will be humanoid robots. They will be a great help in medicine, schools, markets, restaurants, libraries, etc.

Natalija Borić, 9. a

Robots have existed for quite a while now. They were first invented to see how far scientists could go with technology. But now robots have advanced a lot.

In today's life, we use robots for a lot of different things. For example, in the latest years, robots have been helping the disabled and old people with basic tasks that they can't do by themselves. They help clean the house, mow the lawn, help you with cleaning yourself, and so on. Robots have been used in the military lately. There are a few robots designed by some countries for future war purposes. I believe the future of robotics is bright. Humans will improve robots to the point that they are going to start improving themselves. And when that happens, humanity is doomed.

Jaka Stritih, 9. b

Robots are starting to evolve because scientists and engineers are making them stronger and smarter. In the past robots served an important role in industries, they helped people make products but they couldn't do it by themselves, they needed assistance. Now robots do most of the stuff themselves and humans only do the part that would be impossible for robots to conduct. We use them every day, every hour, they are designed to finish work humans are incapable of. Robots will soon be able to help in hospitals or maybe as waiters in restaurants. But as much as they are evolving they might be able to survive by themselves and if they took over our planet they would run every institution there is. It's only a matter of time.

Matic Stegnar, 9. b

I think that in the past robots didn't really help as they do now. Electronics were not so »in« as they are now. Scientists have really improved that field of science lately. The latest robot now is Sophia, she is really popular and looks exactly like a human, she even advocates for human rights. Nowadays we use robots on daily basis, we use washing machines, vacuum cleaners, and other home devices. Robots are also used in medicine, but I think they will improve extremely fast, especially in medicine. Now robots also help us with daily chores and cleaning, and some can also be of help in medicine. As for the future, robots will improve a lot. I believe that they will soon be able to work instead of the teachers or at least help them with educating kids. They will also help with medicine, for example by bringing supplies to the disabled and ill people. There will also be more humanoid robots like Sophia who are really useful for just interacting with people and going to business meetings.

Vita Premrl, 9. a

AGE OF DISCOVERY, CHRISTOPHER COLUMBUS

Imagine voyaging on Columbus' ship Santa Maria, when the crew discovered a new continent, America. It all started when I was fishing on a lake and suddenly a guy appeared. He said: »Do you know any captains around here

who would be down to travel with me? I told him that I was a captain and that it sounded great. When he told me the plan, I was like:« Wow!« We packed some food, water, and some medicine, too. We made sure we had all the things we needed and went on the way. There were Columbus, me, and twelve other men. We travelled for so long, it was cold and dangerous. Sometimes I was even scared to death. Two guys on the ship got seasick and they needed to rest for a couple of days. So we were alone and we needed them desperately. When they got better, the storm came. That was the scariest night of my life. The water got on the boat, we were lucky that there wasn't even more water. The man beside me needed a rope, but it was on the other side of the ship. He said that he didn't care and went out. The waves got him and flushed him away. When we got to the new land it was interesting seeing the kind of people I have never seen before.

Mateja Zupan, 9. b

I woke up on a boat when I remembered going to bed. Some people were around me looking me in the eye. Then I heard loud footsteps coming towards me so I stood up and then I saw the one and only, Mr. Columbus. He looked at me and said: »You're finally awake! Your mother allowed us to take you with us.« I was very confused, to say the least. He told me to start working in the kitchen. I looked around and went to the kitchen to prepare dinner for the crew. In the evening I couldn't sleep so I went outside to see what the boat was called. It was named Santa Maria. I looked around, even more, to see the conditions were very bad, people were sick and barely able to stand. After a few months, we finally arrived at our destination. We took what we really needed which was food. I was picking some berries when I saw a shadow in the corner of my eye. I told Columbus and he went after it. He came back and we left. In the evening I asked him what it was and he said that there were some people and that he named them Indians.

When I came back home I went to sleep and thought about going back.

Kaja Žos, 9. a

Our captain thought that the earth was round which was nonsense in those days. He said: If we sail west, we will reach India faster than by sailing east.

The weather was great but then there was a storm coming. The waves were so big that everybody was afraid that the ship would flip over and we would all sink. And in the middle of all the chaos I got seasick. And then finally after two days of big waves and rain and half of the crew being sick, the weather got better. And everybody was having a great time again. After two weeks of sailing, we reached the new land. Everybody thought that this was India so we went to the shore to see where we were. And then we saw some natives, they were very afraid of us but still gave us fresh water not knowing what danger they were in after we'd found this land. So we took a native and some of their food to bring it back to Spain.

The journey back was much better, the weather was good all the way and everybody had a great time.

Matic Premrl, 9. a

I was living my best life with my family and friends when all of a sudden I woke up on a huge ship. It was called Santa Maria. There were many people I didn't know and we were all shocked. Nobody knew one another and we all had weird outfits. It looked as if somebody had marked us as their own. Then I looked up and saw a nicely dressed guy. It was Columbus. From then on I knew what was happening.

We were on the ship for a long time working as slaves but after a long, long while we came somewhere. I had no idea what it was. The voyage there was terrifying and harsh.

When we arrived, we got attacked by sharks and only a few survived.

Kaja Smolej, 9. b

WILL ROBOTS TAKE OVER THE WORLD ONE DAY?

In the early days they started using robots to help them with tasks like Hoovering, baking etc. The robots were

simple but still needed some human assistance to do the job. Nowadays the robots are self-sufficient and get used even in the industry. They are slowly taking over human jobs and I can't imagine what will happen in the future when robots are able to work in hospitals and schools. The question is: do we really want that? Do we really want robots to do everything for us? Without any jobs or housework our lives lose some part of their purpose and the society that we have built starts to fall to pieces. Robots aren't totally useless but if they take over our jobs, what will we do? People love the idea of it for now, but when it happens, we will be lost and society will collapse. The state where we are with robots now should rather stay the same.

Liza Meglič, 9. b

Robots are an amazing invention. They helped humanity transition from rural based economy to industrial one through the help of manufacturing goods. Technology is impressive today. Robots run more industrial sectors than humans do. Robots help people work more efficiently, faster and with less energy. Robots are the way of the future, aren't they?

Today robots that are made in China control nuclear arsenal of it. If for example a malfunction or a bug happens, the rockets can be launched and the world as we know it will cease to exist. Robots can be the reason why we will go extinct.

Robots helped us come in evolution, but in the future precautions will have to be made to ensure that we as a species survive.

Andrej Šulgaj, 9. b

In the past there weren't very many robots. They first began showing up a hundred years ago. Those robots were mostly prototypes that weren't similar to today's robots at all. They continuously progressed to being more and more advanced. First robots were mechanical and didn't use any artificial intelligence. Those were mainly industrial robots that helped produce more goods. Today robots are everywhere. We use them in industry, military tech and even at home. Robot vacuum cleaners, for example make everyday tasks

easier, or they just complete them by themselves. In the future robots will most certainly replace humans at most tasks. There will be robot shoplifters, guards, surgeons, and even robots repairing other robots. Humans will have to control robot artificial intelligence so they don't rebel. We will just have to be careful making them.

Matic Aljančič, 9. b

THE SCHOOL PLAY

The school has a school play and Anna Williams falls ill. Then Tom and Ellie ask Ruby if she could play instead of Anna. She says that she doesn't want to but then changes her mind. She struggles with studying the lines. Then on the day of the play Anna feels better, but Ruby insists she plays Anna's part.

Ambrož Kukovič, 6. b

Students prepare for the school play but Anna Williams falls ill. Ellie wants Ruby to replace her, but Ruby doesn't like the idea. She ends up saying yes. She's nervous and forgets all her lines when practising for her role. On the day the school play is played, Dan comes up to them saying that Anna Williams is getting better, but Ruby still wants to play her role. She complains about it but she ends up watching the show and Anna Williams plays the role.

Naja Polak, 6. b

A BUNNY

There was a bunny,
that lived in a forest,
he jumped up and down,
and he ran fast,
He jumped on a tree,
and he caught a flea,
he caught a little fly,
but he didn't catch me!

Noela Gosar Žos, 5. a

Lea Rugovac, 3. a

Zoja Avbelj Valjavec, 3. b

Tim Lukan, 3. b

Včasih se počutimo ne-močne in takrat bi nam super moč resnično prišla prav. Poleg tega, da bi si olajšali življenje, bi še poželi občudovanje okolice. Nič čudnega, da so osmošolci našli toliko super moči; kaj bi si pa vi izbrali?

ŽELJE IN SANJE

Želje mnogih ljudi so super moči,
a žal to ni v naši moči,
zato naj te domišljija od resničnosti loči.

Mnogi si želijo leteti,
mnoge mora to skrbeti
mnogi želijo postati nevidni,
drugi pa raje ostanejo vidni.

Mnoge možnosti imamo,
zato se lahko domišljiji predamo.

Nekateri bi skozi čas potovali,
drugi pa se le igrali.

Nekateri bi kot Matilda
z očmi dvignili delfina,
drugi pa v roki držali kita.

Pa naj rečejo, kar morajo,
to naj te ne ustavi.

Zaupaj vase in svoji glavi
in misli na to, kar hočeš postati.

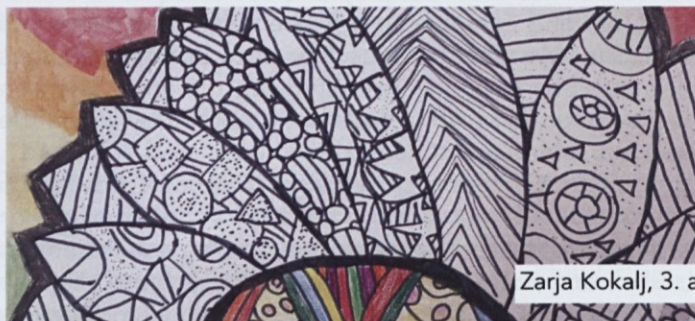
Pia Meglič Zakrajšek, 8. a

Vsi na svetu si želimo, da se nas ljudje spominjajo v dobri luči in po naših dobrih delih, ki smo jih naredili. Meni se to zdi čisto človeško, le kdo ne bi hotel biti znan po svojih dobrih dejanjih in ne slabih? Ampak za to moraš tudi delati dobra dela in pomagati drugim. Jaz si želim, da ko bom umrl, da se me bodo ljudje spominjali v dobri luči in po mojih dobrih dejanjih, čeprav sem naredil tudi veliko slabih dejanj. Že pregovori govorijo, da se dobro z dobrim vrača in slabo s slabim, tako da moramo biti prijazni.

Ljudje veliko lažejo o sebi, da bi se prikazali v najboljši luči,

ampak po mojem mnenju moraš biti to, kar si, sprejeti svoje napake in napake drugih ter delati drugim to, kar bi tudi sam hotel, da bi nekdo delal tebi.

Jernej B. Novak, 8. a

Zarja Kokalj, 3. a

Težko je izbrati, saj jih je veliko. Prišla sem do odločitve – izbrala bi letenje.

Letenje bi bilo zabavno, lahko bi letela v druge države. Pomen super moči pa ni samo zabava, z njeno pomočjo bi lahko pomagala veliko ljudem, ki bi potrebovali mojo pomoč. Otrokom bi lahko pomagala, če bi jim na drevesu obtičala žoga, zmaj, bumerang ... poletela bi in jim igrače vrnila. Gradbenikom bi na primer lahko pomagala pri gradnji. Poletela bi in jim prinašala pripomočke, ki jih potrebujejo, lahko pa tudi malico ali kosilo. Starejše, ki težko hodijo, bi pa ponesla v nebo. Popeljala bi jih, kamor si želijo.

To je ena izmed mojih želja, če bi imela super moči. Če bi pa bilo med ljudmi preveč super moči, pa noč več ne bi naredili sami. To se že danes malo kaže zaradi tako razvite tehnologije.

Neža Pogačnik, 8. b

Če bi lahko imela katero koli moč, s katero bi pomagala celemu svetu, bi si izbrala moč prijaznosti, s katero bi lahko naredila katero koli osebno prijazno. Tako bi lahko končala vse vojne na svetu in veliko drugih problemov. Seveda ne bi smela te moči uporabljati preveč, saj kot pravijo v Spidermanu: »With a great power, comes a great responsibility.«

Druga moč, ki bi jo lahko izbrala, pa bi bila napovedovanje prihodnosti, s katero bi napovedala prihodnost človeštva. Tudi tako bi lahko preprečila vojne, lakoto in vsi bi se lahko pripravili na različne naravne nesreče in še kaj drugega. Vse moči je treba uporabljati zelo previdno in premisliti, preden katero koli uporabiš, saj so posledice lahko slabe.

Eva Hribar, 8. a

Če bi lahko imel katero koli moč na svetu, bi si izbral moč neomenjenega bombaža, da črncem ne bi bilo več treba delati na plantažah in bi bili svobodni. S to močjo bi lahko tudi naredil največjo znamko oblačil iz bombaža in bil zelo bogat. S tem denarjem bi si kupil stvari ter pomagal ljudem.

Jošt Jenko, 8. a

Vsak dan razmišljam, kakšno željo in moč bi jaz imela ... Če bi imela izbiro, bi izbrala moč, da bi videla, kaj vsi ljudje mislijo o meni. Kakšna oseba sem, ali sem dobra ali sem nesramna itd. Vem, da je to zelo težko dobiti, a upam, da se mi bo to enkrat zgodilo v mojem življenju.

Emina Ilmić, 8. a

Jaz bi imela moč potovanja skozi čas. S to močjo bi lahko popravila vse napake, ki sem jih storila v življenju. S tem bi naredila uslugo tako sebi kot drugim. Drug bi se me zapomnili po dobrih in prijaznih delih, ki bi jih naredila, saj bi šla lahko v čas nazaj in slabo dejanje popravila. S to močjo bi rada pomagala tudi prijateljem, če bi me prosili, da bi šli popraviti napako v preteklost. S tem si želim popraviti tudi odnos do drugih ali pa besede, ki sem jih izrekla nekemu.

Petja Štrukelj, 8. a

Moja moč bi bila teleportacija. Izbral sem jo zato, ker mi ne bi bilo treba hoditi npr. do šole in nazaj, pravzaprav kamor koli. Bilo bi hitreje in bolj zanimivo. Lahko bi šel po sladoled v trgovino v hipu in če bi budilka zamudila, bi se lahko v miru uredil, nato pa bi se samo teleportiral do šole.

Polega tega bi rad imel še eno super moč, čeprav mislim, da to ni super moč – rad bi imel neomejeno denarja, saj bi s tem lahko zapravljaj za igrice in imel dober računalnik, dober avto ...

Vid Valjavec, 8. a

ČAŠA ODLOČITVE

Velikokrat sem postavljena pred različne odločitve. Zmeraj se težko odločim, tudi ko si moram izbrati, kaj bi jedla za zajtrk. Prišla sem do rešitve, želim si čaše odločitve. Ta čaša bi mi pomagala pri vseh odločitvah in pri tem izbrala boljše odločitve. Na primer: če bi morala izbrati med obiskovanjem glasbene šole in treniranjem plezanja, bi popila požirek iz čaše odločitve in že bi imela odgovor. Seveda pa te čaše ne moremo dobiti. Lahko pa, da nam bo lažje, tudi sami lahko kaj naredimo. Lahko prosimo za nasvet nekoga, ki nas dobro pozna in mu zaupamo. Na primer: dve prijateljici te povabita ven istočasno in ker se skupaj ne moremo družiti, bi potrebovala čašo, da se odločim. Čaše pa seveda ne morem dobiti. Zdi se mi bolje, da ljudje takih čarobnih predmetov nimamo. Kdaj se moramo tudi narobe odločiti, saj se iz tega največ naučimo. Napačne odločitve nam pa včasih pridejo prav, saj nam življenje nato lažje steče naprej.

Neža Pogačnik, 8. a

ČE SMO ZVESTI SVOJEMU SRCU, BOMO USPELI

Ko si uspešen, ne delaš napak. Ko si uspešen, se ne učiš več, ker si pač uspešen. S tem izgovorom se prepričujejo tisti, ki so že zdavnaj obupali nad iskanjem pravih odgovorov. Vsi ostali pa se sprašujejo, kaj se mora zgoditi, da se bodo začeli zavedati samega sebe, svojega srca in posledično svojega uspeha.

Veliko nas je, ki se bojimo neuspeha, zavrnitve, obsojanja in neznanja. In vse to nas ustavlja na poti do tistega, česar si želimo, pa naj bo to že sama ocena, ko jo že z vsakim vprašanjem med spraševanjem želiš za las ujeti, lahko so to tudi vsakdanje reči, na primer hišna opravila, odnosi med prijatelji in družino, skratka vse stvari, na koncu katerih obstaja nek cilj ali kjer si sami ustvarimo ciljno črto. Ko si v mojih mislih preberem poved: "Če smo zvesti svojemu srcu, bomo uspeli" si zamislim olimpijske igre, kjer jaz oblečena v majico, s katero predstavljam našo državo, čisto prepotena in napolnjena s strahom ter živčnostjo, stojim na startni črti, ko se nenadoma z enim samim strelom zaženem v neskončnost ali prazen nič, dokler se čez čas pred mano ne pojavi ciljna črta. Za ta cilj si moram zaupati in poslušati samo sebe, ubogati moje misli. Mislim, da je pomembnejše, kar si mi mislimo in ne, kar si drugi mislijo, saj si samo tako ustvarimo svoje mnenje. Navsezadnje, ko smo zvesti svojemu srcu, le takrat resnično uspemo.

Tara Šmigijć, 9. b

NASILJE, KI SEM GA PREŽIVLJAL

Res je, da imam še dober mesec in pol do konca osnovne šole, ampak v preteklih štirih letih so se mi dogajale tragične stvari v zvezi z nasiljem. Zame najhujše leto je bilo lani, v 8. razredu in tudi letos ni bilo skoraj nič boljše. Bil je jesenski začetek šolskega leta 21/22. Ko sem prišel pred šolo, sem zagledal svoje sošolce, kako se pogovarjajo pred šolo. Bil sem zelo vesel in se jim pridružil. Seveda so me ignorirali kot ponavadi, ko so v skupinah. Ignorirajo

me načeloma od 6. razreda. Konec 7. razreda me je zapustil moj edini najboljši prijatelj, ker sko se z družino odselili. V 9. mi je moj dve leti mlajši prijatelj Rok pomagal pri asimilaciji z njegovim razredom. V 8. in 9. razredu so mi največkrat grozili, v 6. sem bil prvič pretepen, ponovilo se je v 7. zelo sem bil žalosten in pretresen.

Ampak konec tega leta mi je pomagala mama. Tolažila me je, ker ji prej za to nisem hotel povedati. Sedaj sem si pa opomogel in se ne bojim več nasilnežev, ker moram vedeti, da imam nekoga, ki mi je vedno ob strani in vedno tudi bo. Mami sem se večkrat zahvaljeval, ampak je rekla, da ne potrebuje zahvale, ker je to samo ljubezen matere do svojega sina.

Tai Banović, 9. b

NESPREJETA

Tudi jaz sem se nekoč počutila nesprejeto kot Suzi. Knjiga, ki jo je napisala Desa Muck z naslovom Lažniva Suzi, govori tudi, kako je bila Suzi nesprejeta v šoli. Jaz sem se počutila nesprejeto v novem klubu.

Vse to se je začelo dogajati pred 4 leti. Prišla sem v čisto novi klub, v katerem so bili igralci veliko boljši od mene. Ko sem prišla na prvi trening, se mi je zdelo, da nič ne znam. Ampak to ni bilo res. Igrala sem namizni tenis kot vsak začetnik. Ostali so igralci se niso ravno družili z mano, tako sem se počutila zelo nesprejeto. V klubu smo imeli zelo prijazne trenerje. Imela sem nekega trenerja, ki me je imel rad, vseeno sem bila zelo slabe volje, saj se mi je zdelo kot, da nimam podpore. Pri ogrevanju so me vse punce čudno gledale in se mi smejale, ker sem imela takrat zelo veliko kilogramov. Govorile so mi, kako sem lahko taka in kako se lahko sploh premikam. Mene je to prizadelo, saj vsak si želi imeti prijatelje in brezskrbno trenirati. Kar se mi je dogajalo, sem povedala staršem. Povedala sta mi, da »tudi, če nimaš prijateljev, igraš namizni tenis zaradi sebe in ne drugih«, naj sledim svojim sanjam. Vzela sem si malo odmora in nisem prišla na trening en teden. Po enem tednu, ko sem stopila v dvorano, me nihče ni vprašal, zakaj me ni bilo, edino trenerji. Ker mi je bilo zelo neprijetno povedati, zakaj me ni bilo, sem se jim zlagala. Enostavno sem jim povedala,

da sem zbolela. Sledilo je ogrevanje. Tako kot vedno so se mi ostala dekleta smejala in me žalila. Upoštevala sem starše in sem preslišala in trenirala dalje. To sem delala približno 14 dni. Po 14 dneh sem imela tega zares dovolj. Po vsakem treningu sem prišla domov objokana. Takrat sem se odločila, da bom prenehala trenirati namizni tenis. Starša nista bila ravno zadovoljna, saj sem bila v resnici zelo dobra in sem imela potencial pri svojih 10 letih. Čez dva meseca sem to igranje namiznega tenisa pogrešala. Odločila sem se, da začnem res slediti svojim sanjam. Odšla sem na trening in trener mi je povedal, da imam naslednji vikend tekmo. Zato sem se prestrašila, ampak ker sledim svojim sanjam, sem začela zelo trenirati. Prišel je čas za tekmo. Zbrala sem se in osredotočila samo na igro in ne na ostala dekleta. Na začetku sem izgubljala dve proti nič, ampak na koncu sem premagala nasprotnico tri proti dve. Takoj po zmagi so se dekleta začela več družiti z mano.

In tako sem lahko normalno trenirala in trenirala, ker sem imela prijatelje. Začeli so me podpirati in pomagali so mi priti do najboljših rezultatov v mojem življenju. Zaradi njih sem tukaj kjer sem – na 9. mestu v državi. Zato, če se počutiš nesprejetega, sledi svojim sanjam, vedno se bodo našli tisti, ki te bodo podpirali.

Maruša Arnež, 8. b

TA SONČNO DEŽEVEN DAN

Vsi na tem svetu so že trpeli za nečem, česar sploh niso bili krivi. Zaporniki, obsojeni za kriva dejanja, otroci okregani, čeprav je mačka prevrnila kozarec, da tvoji prijatelji praznujejo rojstni dan, medtem ko ga ti ne moreš in še in še. Temu rečemo krivica. Nekatere so manjše in jih hitro pozabimo, druge pa so lahko velike in nam ostanejo v spominu vse življenje. V nas prebudijo veliko žalosti, bolečine, jezo in zamero, ki jo nekateri potlačimo vase, dokler nekega dne ne privre na dan. Zato krivico obravnavam tako, da ko se nam zgodi, se moramo odpreti in govoriti o njej z nekom, pa naj bo to prijatelj, učitelj ali pa družina.

Največja krivica se je meni zgodila v šestem razredu, tik

preden so se prvomajske počitnice prikazale na plano. Spominjam se, da se je vse dogajalo na najbolj vroč dan v mesecu, zato sem raje ostala doma in jedla sladoled, namesto da bi naredila nalogo za slovenščino. Že sem se veselila šolskih počitnic, saj smo takrat namreč imeli v načrtu odpotovati prvič z letalom v Egipt. Tamkaj smo nameravali potem početi razne zabavne stvari, kot so jahanje kamel, potapljanje z jeklenko, ogled znamenitih piramid itd. S sestro sva že en mesec prej začeli pakirati kovčke od navdušenja. Medtem ko sem živela na tem svojem oblaku, se je na svetu pojavila bolezen Covid-19, ki se je tudi zelo hitro spremenila v epidemijo in že smo vsi tičali doma za računalnikom. Na dan, ko bi morali odleteti z letalom, sta mi starša z razočaranim obrazom poskušala pojasniti, da so tisti dan odpovedali vse lete iz države. Takrat sem lahko samo stekla žalostna in jezna v sobo.

Sama pri sebi sem potem ugotovila, da sem za vse to dogajanje okrivila svoje starše, čeprav oni sami niso bili krivi. Seveda sem bila takrat tudi jezna sama nase, zato sem nekaj časa tudi mislila, da če bi se bolj potrudila v šoli ali če bi bolj pomagala pri domačih opravilih, bi lahko šli na počitnice. Vsi v moji bližini so to opazili, zato sem se pogovorila s starši ter se po pogovoru počutila olajšano in bremena na svojih ramenih nisem več čutila.

Moja največja napaka pri tem je bila, da ko nisem zaradi epidemije mogla iti prvič z letalom na počitnice, sem vso svojo jezo, bolečino, strah, sram in zamere preusmerila nase. Pot odpuščanja, nečemu, česar nismo bili krivi oz. zakrivili, je lahko dolga in naporna, pa vendar je to ena izmed možnosti, kako se osvoboditi notranjega trpljenja, si povrniti življenjsko energijo in se spet odpreti ljubezni, ker krivici se ne bi smeli nikdar prilagajati in ji poskušati ustreči.

Tara Šmigič, 9. b

NOBENA JUHA SE NE POJE TAKO VROČA, KOT SE SKUHA

Slovenski pregovor »Nobena juha se ne poje tako vroča, kot se skuha« pomeni, da se nekaj, kar se na začetku zdi slabo, izkaže za dobro, zato je pametno, da ko se nam zgodijo slabe stvari, da se takrat ne vznemirjamo preveč in ne jezimo.

Primer, ki ponazarja ta pregovor, vam lahko opišem v sledeči zgodbi. Marko je kolesaril po poti od Nakla do Tržiča. Naenkrat opazi, da mu je spustila zračnica. Ni vedel razloga, zakaj se mu je to zgodilo. Ni imel nikogar okoli sebe, da bi mu lahko pomagal, niti orodja ni imel. Bil je obupan in jezen. Upal je, da se bo po cesti kmalu pripeljal kakšen avtomobil, da bi mu lahko pomagal. Dolgo časa ni bilo nikogar, ko se je naenkrat mimo pripeljal kombi, ki je peljal tekmovalce za kolesarjenje na tekmo. Opazil je Marka in se ustavil, da bi mu lahko pomagal. Tekmovalci so mu pomagali popraviti kolo, da je lahko nadaljeval pot. Trenerju je pripovedoval, kje vse je vozil in v končnem času, se je odločil, da ga bo sprejel v ekipo. Postal je eden izmed boljših kolesarjev in to po naključju, ker mu je takrat počila zračnica.

Pregovor se mi zdi poučen, ker ima zelo dober skrit in moder nauk. Najbolje je, če se takrat, ko se ti zgodi kakšna taka nesreča, umiriš in se ne jeziš, temveč iščeš rešitve in verjameš, da se bo vse dobro končalo.

Lenart Šlibar, 7. a

IZDAJA BOLI

Zelo boli, ko te nekdo izda ali ko ti nekoga izdaš, zato pa je to težko pozabiti in popraviti. Ko te nekdo izda, mu zameriš in mu skorajda ne oprustiš.

Bilo je pozno petkovo popoldne, ko mi je zazvonil telefon. Prijatelj mi je napisal, če bi imel naslednji dan kaj časa, da bi šla ven. Razmislil sem in se spomnil, da v ponedeljek pišemo matematiko. Odgovoril sem mu, da se bova lahko dobila, a le za kratek čas, ker moram še učiti. Naslednje jutro sva se dobila na dogovorjenem

mestu. Videl sem, da nekaj moli iz njegovega nahrbtnika. Bila je ribiška palica. Vprašal sem, zakaj jo potrebuje, on pa mi je rekel, da ima v načrtu ribolov. Pojasnil sem mu, da je ribolov brez dovolilnice nezakonit, a mi je rekel, da pozna mesto, kjer se zadržujejo velike postrvi in da najmanj pol kilometra okoli tiste struge ni ne duha ne sluha o življenju ljudi. Prepričal me je, da sem šel domov iskat ribiško palico. Ko sva hodila proti ribolovnem mestu, sem pogledal na mobilni telefon, kakšna je kazen, če loviš brez dovolilnice. Nisem mogel verjeti svojim očem. Na spletni strani Ribiške zveze Slovenija je pisalo, da je kazen v občini Tržič za ilegalen ribolov 1450 evrov. Opozoril sem prijatelja, on pa se je le požvižgal na moje besede in pravil, da naju ne bo noben zasačil.

Prišla sva do namenjenega mesta. Že iz daljave so se slišali skoki postrvi. Ob strugi je bil mostiček. Nadela sva vabo na trnek in ga spustila, da ga je nesel tok. Prijatelju se je zavozlala vrvica in me je prosil, če mu jo razvozlam. Nisem imel interesa za to. Začutil sem prijem, a se je riba takoj snela. Vedel sem, da je struga polna rib. Čez nekaj časa z ukvarjanjem z vrvico je prijatelj obupal. Rekel je, da me bo le opazoval. Čez dobro minuto sem ujel postrv. Merila je dobrih 35 cm. Prijatelj je prinesel nož, jaz pa sem ribo usmrtil. Ujete ribe sva si imela namen razdeliti. V slabih desetih minutah sem ujel še pet postrvi. Nisem imel več želje po lovljenju in slabo sem se počutil, ker sem v zelo kratkem času odvezel življenje šestim ribam. Prijatelja je mučil pohlep po ribah in je hotel še, a sem mu to preprečil zaradi ekosistema. Pospravila sva ribiško opremo in se podala skozi gozd. Slišala sva rahlo oddaljene korake. Mislila sva, da je nabiralec gob. Pozdravila sva ga, on pa naju je vprašal, od kod nama tako lepe postrvi. Stisnilo me je, ker sem ribiškega čuvaja prepoznal. S prijateljem sva otrpnila. Rekel nama je, da je čuvaj. Prijatelj je tako povedal, kot da je bila moja ideja, da greva loviti na to mesto, in da on ni tega hotel, pa da sem vse ribe ulovil jaz. Ta dogodek me spomni na Cankarjevo črtico Pehar suhih hrušk, ko je Ivanova sestra zatožila Petra, da je on kradel hruške iz peharja. Pojasnil nama je, da je taka vrsta ribolova ilegalna in da bi morala plačati veliko kazen. Bil je nekoliko umirjen, kar me je ola-

jšalo še večjega strahu. Čuvaj si je oddahnil in nama rekel, naj mu predava ribe in da naj ne loviva več na tak način. Bil je prijazen in nama rekel, da nama ne bo dal kazni, saj sva še otroka. Predala sva ribe čuvaju in stekla proč. S prijateljem nisem spregovoril, dokler se mi ni opravičil in pojasnil, da je to naredil podzavestno. Oprostil sem mu, saj je mislil resno.

Pr eden izdaš človeka, je pametno premisliti, kakšne so lahko posledice. Težko se je opravičiti, še težje pa oprostiti, vendar je oboje pomembno.

Jakob Rakovec, 9. a

SKOZI OČETOVE OČI

Bilo je poletje in kot vsako leto sem med šolskimi počitnicami veliko hodil naokoli, se vozil s kolesom ter raziskoval okolico od blizu in daleč. Naj povem še to, bilo mi je štiri-najst let, ko sem zaključil sedmi razred.

Nekega dne bolj zgodnjih jutranjih ur sem se odpeljal, ne da bi povedal staršema svojo namero, kam jo bom mahnil. Odpeljal sem se proti Begunjam in naprej po vijugasti cesti in med kolesarjenjem razmišljal, kam naprej. Odločil sem se nadaljevati pot proti Jesenicam in naprej v Kranjsko Goro. Kar nekaj kilometrov naprej iz Jesenic sem zapeljal na oster kamen, seveda vozil sem precej ob robu ceste, ter presekal kompletno zračnico in plašč prednjega kolesa. Kaj pa zdaj, sem si misleč rekel? Malo sem si odpočil in se odpravil peš nazaj proti Jesenicam. Kar hodil sem in razmišljal, koliko poti me še čaka do trgovine s kolesarsko opremo, da si kupim nove dele za kolo. Za menoj se pripelje voznik v avtomobilu, se ustavi in mi reče: »Kaj pa ti pešačiš?« mu pokažem prazno prednje kolo in v moje veselje me odpelje do trgovine, kjer sem kupil vse potrebno. Bilo je presenečenje, kajti kupljeno nisem plačal jaz, ampak moj rešitelj pešačenja. Ko sem vse to zamenjal kar pri njih doma, sem dobil še nekaj za pod zob, se odžejal in nadaljeval pot v Kranjsko Goro.

Po dolgi poti sem si rekel: »Zdej pa flek u vodo!« in to je bilo jezero Jasna. Kar debelo uro ali dve sem bil tam

in užival tako v vodi, ki ni ravno topla, kot ob njej. Našel sem si družbo in se kot mularija zabaval. Bilo je že kar pozno popoldan, zato sem se moral odpraviti nazaj proti domu. Kar veselo sem kolesaril, da bi domov prišel pred mrakom, a mi to ni v celoti uspelo. Končno doma in seveda, kar nekaj vprašanj, kje pa si bil in kaj si delal ves dan? Veselo sem jim povedal vse o dogodku tega dne. Ni bilo nič kaj pretirano slabe volje mojih staršev, »Samo drugič nama povej, kam greš.« Bilo je še kar nekaj takih podvigov, seveda ne več v solo, ampak v družbi prijateljev. Iz te dogodivščine sem spoznal, da čeprav ni vse tako gladko, kot bi moralo biti, je bilo vredno tega truda.

Patricija Bohinec, 7. b

OKO SPOMINA: SKOZI MAMINE OČI

Nekega popoldneva, leta 1987, sem se odpravila v trgovino po brisalec, ki mi ga je zmanjkalo. Bilo je sončno in barvito. Bila sem že skoraj pri trgovini, ko sem zaslišala glasno divjanje avta. Bilo je vedno bližje in zvok je bil vedno glasnejši. Ozrla sem se nazaj in že je bilo vse temno. Počutila sem se, kot da letim med oblaki, ko pa sem odprla oči, sem se znašla v tujem vrtu. Ničesar nisem čutila, vse je bilo megleno in slišala sem samo ptičje petje. Kri mi je tekla po čelu ter po vratu navzdol. Prihitali so ljudje in me položili na klop. Spraševali so me, jaz pa sem lahko samo slišala sireno rešilca. Odpeljali so me v bolnišnico, kjer me je čakala mami s solnimi očmi ter s čisto bledim obrazom. Peljali so me v neko temno sobo, kjer sem se zbudila čez nekaj ur. Starša sta se veselo spogledala, ko sem odprla svoje oči. Zdravnik mi je povedal, da bom na vozičku nekaj časa zaradi šivov v nogi ter da imam hujšo poškodbo glave in šive na arkadi.

Čez nekaj dni sem prišla domov, kjer me je čakalo svetleče rdeče kolo s košarico ter trakovi. To je bilo kolo, ki sem si ga ogledovala vsak dan po šoli. Kupil mi ga je gospod, ki je bil kriv za mojo nesrečo. Nisem ga tožila, a kljub temu mu nikoli ne bom oprostila. Niti z denarjem ne moreš popraviti nesreče.

Taja Meglič, 7. b

POT V NAKUPOVALNI RAJ

V času Jugoslavije je bil moj oče še otrok. Ker se je v tistem času zelo težko dobilo kavo, banane, čokolado ..., so z družino hodili po te stvari v Avstrijo. Na srečo so živeli v bližini meje in niso imeli težav s preходом. Za prehod so imeli stalno obmejno prepustnico, ki je bila podobna potnemu listu, samo druge barva in malo manjša. Drugi prebivalci so imeli težji prehod. Recimo če si bil iz Kranja, si težje prišel v Avstrijo, zato so tudi drugim nesli kaj kave in banan. V sosednjo državo so prišli čez mejni prehod Ljubelj in se spustili do Borovelj. Ko so prišli do trgovine Šparovec, ki se je imenovala po priimku sivega, starega gospoda, so se pretegnili in komaj čakali, da vstopijo v veliko, pisano trgovino. V njej so se navdušeni razgledovali po odlično založenih policah, saj je bila videti kot iz filma. Vse je bilo barvno in živo. V Jugoslaviji ni bilo takih trgovin. Takrat so bile zelo slabo založene, dolgečasne in embalaže so si bile podobne. Kupili so veliko kilogramov kave, čeprav je bil dovoljen le en kilogram na osebo. Potem so kupili banane, kinder jajčke, pralni prašek ter včasih tudi kakšne kavbojke. Ko so prišli do avta, so takoj skrili kavo pod sedeže, rezervno gumo ali kamor se je že dalo. Približno štiri do tri kilometre pred mejnim preходом so se ustavili, saj je bila kolona, ker so skoraj vsak avto ustavili in pregledali. Bližje kot so bili meji, bolj jih je bilo strah, da bodo zasačeni. Končno so prišli na vrsto in carinik jih je vprašal, če imajo kaj prijaviti. Vedno so odgovarjali, da ne in v strahu čakali na odgovor, če bodo lahko šli naprej ali jih bodo pregledali. Če se je carinik odločil za pregled, jih je poslal na parkirišče in vsi so morali zapustiti avto. Pogledal je v prtljažnik, po torbah, pod stoli ... V strahu so se potili in čakali, če bo kaj našel. Če so kaj našli, so tudi zaplenili. Vsi so te gledali, ko so se peljali mimo. Na sebi si čutil vse oči in bili so srečni, ker niso pregledovali njih. Če je družba mojega očeta imela srečo, so se lahko z olajšanjem odpeljali domov. Med potjo so pojedli že večino banan in čokolad, starši so pa komaj čakali na kavo. Iz teh izkušenj se je oče naučil, da laganje in prikrievanje ne obrodi vedno dobrih sadov.

Stina Kozamernik, 7. b

OKO SPOMINA: SKOZI MAMINE OČI

Nekega popoldneva, leta 1987, sem se odpravila v trgovino po brisalec, ki mi ga je zmanjkalo. Bilo je sončno in barvito. Bila sem že skoraj pri trgovini, ko sem zaslišala glasno divjanje avta. Bilo je vedno bližje in zvok je bil vedno glasnejši. Ozrla sem se nazaj in že je bilo vse temno. Počutila sem se, kot da letim med oblaki, ko pa sem odprla oči, sem se znašla v tujem vrtu. Ničesar nisem čutila, vse je bilo megleno in slišala sem samo ptičje petje. Kri mi je tekla po čelu ter po vratu navzdol. Prihitei so ljudje in me položili na klop. Spraševali so me, jaz pa sem lahko samo slišala sireno rešilca. Odpeljali so me v bolnišnico, kjer me je čakala mami s solnimi očmi ter s čisto bledim obrazom. Peljali so me v neko temno sobo, kjer sem se zbudila čez nekaj ur. Starša sta se veselo spogledala, ko sem odprla svoje oči. Zdravnik mi je povedal, da bom na vozičku nekaj časa zaradi šivov v nogi ter da imam hujšo poškodbo glave in šive na arkadi.

Čez nekaj dni sem prišla domov, kjer me je čakalo svetleče rdeče kolo s košarico ter trakovi. To je bilo kolo, ki sem si ga ogledovala vsak dan po šoli. Kupil mi ga je gospod, ki je bil kriv za mojo nesrečo. Nisem ga tožila, a kljub temu mu nikoli ne bom oprostila. Niti z denarjem ne moreš popraviti nesreče.

Taja Meglič, 7. b

Evita Praprotnik, 3. b

VABILO

Ne spet ta stvar,
spet to vabilo,
kar sami pojdite,
mene je že menilo.

Nisem za to,
to ste vi mladi,
raje sem doma
in uživam v kadi.

Vedno je isto,
dolgočasno in tisto
in zopet gledam
isto modno pisto.

Doma je tišina,
mir in toplina,
tam pa nemirna
in glasna rodbina.

Ana Mijušković, 7. a

Marcel Sever, 1. a

Lovro Kavčič, 3. b

ŽERJAV

Ko sem se lani vozil proti morju, je pihala zelo močna burja. Ko smo se v Kopru ustavili na nekem počivališču, sem se ozrl naokrog. Zagledal sem žerjava, ki je bil od burje precej »zdelan«. Potem je zapihal močan sunek burje. Žerjav se je začel nagibati. Upravljalca je bil še v žerjavu. Videti je bil prestrašen. Takrat je iz kontejnerjev okoli gradbišča zgrmelo okoli petdeset delavcev. Vedel sem, da je nekaj narobe. Žerjav se je začel močno nagibati. Čudil sem se, da še ni padel. Upravljalca je začel spuščati kljuko, da bi se zapel za nekaj trdnega. Delavci so začeli plezati gor po žerjavu z vrvmi, da bi ga privezali na tla. Bili so bitko s časom. Še en močan sunek burje bi zagotovo podrl žerjava. Delavci bodo ta žerjav zagoto-

vo potrebovali za naprej, saj ne morejo graditi brez njega. Takrat me je poklical oče in mi rekel, da je čas, da gremo. Stekel sem do avta n dopeljali smo se. Še vedno ne vem, kaj se je zgodilo s tem žerjavom.

Matic Aljančič, 9. b

ZA

Vprašaj, kaj menim,
saj veš, da zmeraj prišepnem.
Je dan za podvige,
sem čisto navdušen.

Je hišnik prijazen,
četudi kdaj siten,
čistilka pa hecna,
četudi kdaj tečna.

Učitelj po tabli
spet pisal bo s kredo,
ravnatelj pa vedno
se hecal kot medo.

Ta mlada bi pela
tudi v odmoru,
si strašno želela,
da pel bi v zboru.

Zato kar vprašaj,
kako se počutim.
Ta dan me bo osrečil,
to zjutraj že čutim.

Zato me pa spomni,
da grem se učiti.
Edino če hočeš,
greva rože zaliti.

Luka Martić, 7. a

Na začetku učenja nemščine ni najlažje pisati o sanjah, ki so rdeča nit letošnjih Stezic. A učenke in učenci se niso ustrašili izziva in so spisali nekaj sestavkov o tem, kakšna naj bi bila sanjska šola, kakšen naj bi bil sanjski šolski dan. Elijas je pripravil slovarček izrazov za šolske predmete. Znaš poimenovati svoj sanjski predmet v nemščini?

In ko smo zbirali še ostale prispevke za objavo, smo ugotovili, da smo to šolsko leto skupaj doživeli nekaj sanjskih trenutkov. O nekaterih izmed njih lahko prebereš v naslednjih vrsticah. Nekaterim lahko celo prisluhneš ali jih pogledaš, če skeniraš QR kodo. Viel Spaß!

DAS LERNVIDEO MIT WOLFI

Es ist November 2022. Vier Schülerinnen der Grundschule Bistrice, Naja, Zoja, Iza und Neža, fahren nach Ljubljana. Frau Katja Bradač vom Goethe-Institut Ljubljana lädt uns ein. Wir drehen mit Frau Katja und der Handpuppe Wolfi ein Lernvideo über Johann Wolfgang von Goethe und Frankfurter Buchmesse. Wir haben eine Idee: Im Herbst organisieren wir eine Buchmesse in der Schule. Hinter dem QR-Code ist unsere Arbeit - sieh das Video an:

Das Drehen ist sehr interessant und macht Spaß. Ich sehe alles, was hinter dem Bildschirm passiert. Es ist sehr anstrengend, ein professionelles Lernvideo zu drehen.

Neža Pogačnik, 8. a

Das Drehen war sehr anstrengend und dauerte sehr lang. Unser Lernvideo ist sechs Minuten lang, dafür brauchten wir fast drei Stunden.

Zoja Mrak, 6. a, und Naja Polak, 6. b

MEINE TRAUMSCHULE

Meine Traumschule ist eine Mädchenschule. Es gibt keine Lehrer, nur Lehrerinnen. Zusammen haben wir viel Spaß. Der Unterricht beginnt um 10 Uhr und endet um 15 Uhr. Du kannst alles lernen, was du willst. Am Ende der Stunde

fragt dich jemand nach dem Stoff, den du gelernt hast.
Wenn du nach Hause kommst, machst du deine Hausaufgaben und machst, was du willst.

Petja Štrukelj, 8. a

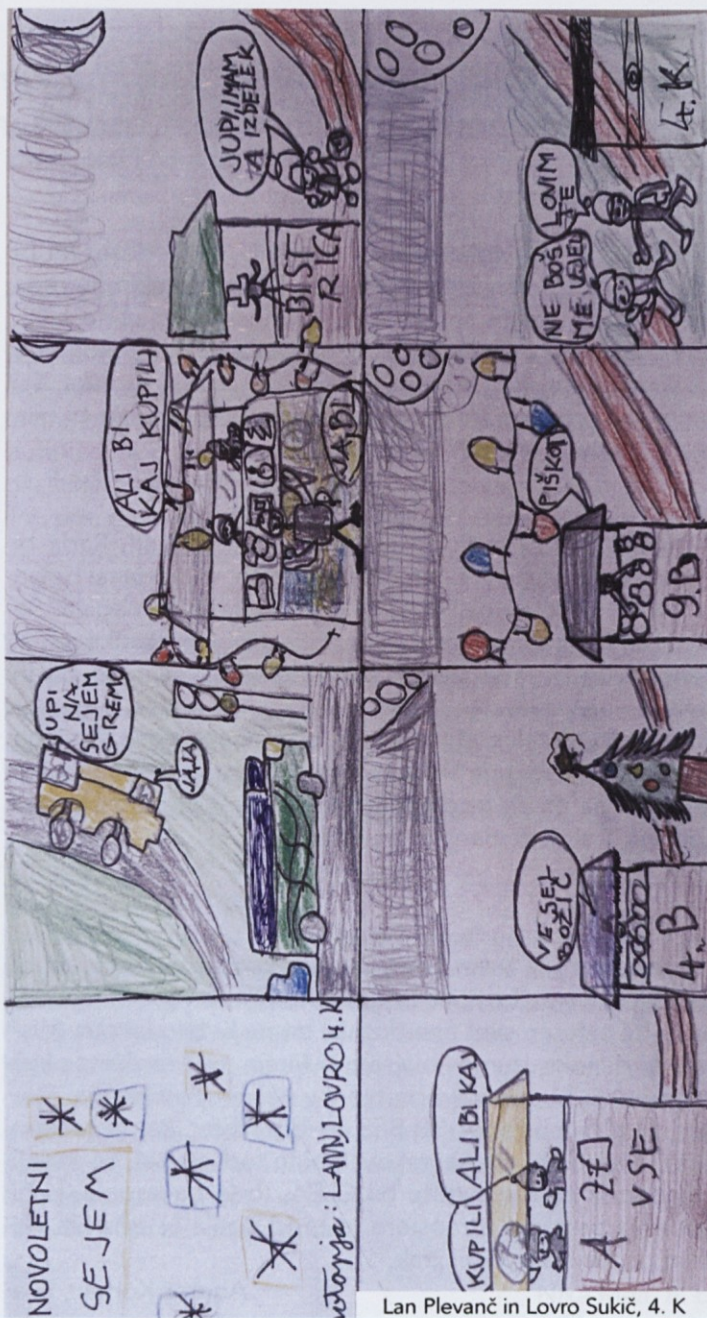
KOTIČEK ZA MALE SIVE CELICE PO NEMŠKO

V osmerosmerki poišči nemške besede za šolske predmete. Poleg nemških besed so zapisani slovenski prevodi. (op. V osmerosmerki najdeš le nemške izraze.)

Biologie – biologija; **Chemie** – kemija; **Deutsch** – nemščina; **Englisch** – angleščina; **Geographie** – geografija; **Geschichte** – zgodovina; **Informatik** – računalništvo; **Kunst** – likovna umetnost; **Mathematik** – matematika; **Musik** – glasba; **Physik** – fizika; **Sport** – šport

O B H A G K B O G G U Q Z E B
J Q U U E V U G P M O H B T I
R I G I O C I N C J C N E H O
U A T H G C J F S S W N E C L
G A N M R Z H Y T T G C M I O
G B Z Y A Z K U H L A U W H G
T P T I P I E I I I S C V C I
O F H C H D L S S I T G T S E
S Q B W I T C E K Y P V M E R
F U O G E H O R I V H W Q G J
K I T A M E H T A M U P B Z Y
K I T A M R O F N I E A Z M Y
S W L N R L S J V S Y H F U T
L S I P X M U S S W X H C Q X
A E V L P X V S P O R T J T I

Elijas Šukunda Hadaš, 8. a

Lan Plevanč in Lovro Sukič, 4. K

Beseda prihodnost zbudi asociacije na marsikaj – službo, odraslost, svobodo, morje, skratka vse ali samo tisto, na kar mislimo in si želimo ali bojimo. Včasih se ne zavedamo, da prihodnost ustvarjamo že sedaj – s tem, kar delamo in kako delamo.

Čez deset let se vidim nekje v Sloveniji. Prvih deset let bi bila po poklicu stevardesa, saj rada letim z letalom in rada potujem. Potem bi se preselila na Finsko v majhno hišo. Živela bi sama z mačko in ribami. Igrala bi tudi rokomet v kakšnem klubu na Finskem. Po poklicu bi bila varuška, saj imam rada otroke. Vozila bi kakšnega terenca. Hiša bi bila rdeče barve in imela bi veliko rož.

Manca Štular, 9. b

V prihodnosti bi rada doživela neverjetne stvari. Rada bi izumila neko stvar, ki bi naredila vse zate, saj kadar si bolan ali pa se ti nič ne da, torej bi ti ta naprava pomagala. Še posebej bi ti koristila, če si osamljen ali nimaš nikogar. V prihodnosti bi rada videla, kako izgleda svet in če bodo ustavili onesnaževanje. Želim si izumiti nov poklic, ki ga potrebujemo in želim si videti, če so ustvarili nove koristne stvari. Še posebej pa želim izvedeti, če bodo šole bolj vseč otrokom ali če jih bodo spremenili. Meni bi bili bolj vseč udobnejši stoli in manj ur na urniku.

Ula Hudobivnik, 7. a

V prihodnosti si želim živeti v svetu brez odpadkov, da bi bile ulice in gozdovi čisti in da vse urejeno. Všeč bi mi bilo, da bi bil celoten svet ena država, da ne bi bilo lakote. Mislim, da bi nekaj izumov olajšalo življenje, npr. reciklator, koš za smeti, ki bi odpadke pretvoril v nekaj uporabnega. Dober izum bi bil robot BR-BES, ki bi razbral, kaj bi recimo jedel, brez da bi mu kaj rekel, in bi to tudi skuhal. Še zadnji nujen izum za čist svet bi bil CLEA, to je pa kupola, ki bi obdajala zemljino atmosfero in bi jo čistila in zdravila. Ta izum bi prav tako čistil zrak.

Andraž Komac, 7. a

Čez 15 let se vidim v majhni hiški z dvema mačkama in partnerjem/ko. Po poklicu bom psihologinja, delala bom v bolnišnici ali pa v zasebni praksi. Živela bom v majhni vasici izven občine Tržič ali pa na Irskem ob obali. Hiška bo barvno opremljena z barvastimi stenami in veliko rastlinami. Imela bom vrt z leseno mizo in stoli za druženje ter lučkami, zavitimimi okoli dreves. Vozila bom Alfa Romeo avto, po vsej verjetnosti črne barve. Imela bom sobo, namenjeno knjigam, s policami od tal do stropa. Veliko bom potovala, do takrat bom verjetno obiskala Grčijo, Japonsko, Norveško, Veliko Britanijo, Islandijo in Španijo.

Liza Meglič, 9. b

V prihodnosti si ne želim živeti v takem norem znanstvenem svetu, saj se mi zdi, da ne razumem najbolj te nove tehnologije. Ko se nekateri moji vrstniki pogovarjajo o kakšni novi tehnologiji ali novi igrici, se mi zdi, kot da govorijo drugačen jezik. Od teh novih tehnologij jaz poznam samo Chat GPT, ki ga tudi redno uporabljam, saj mi popolnoma odgovori na vprašanje, ki ga zastavim. Enkrat sem mu namisal, naj mi napiše spis za 7. razred z naslovom Ne znam. Napisal mi je zelo dober spis, ki ni bil prezahteven in tudi ne preenostaven. Kot da bi ga napisal sam, če bi se zelo potrudil.

V prihodnosti si ne želim nobenih večjih izumov, saj se mi zdi, da niso tako potrebni in da bi slabo vplivali na ljudi, ker bi bili bolj napredni od nas. Zaenkrat bi bilo v redu, če obstaja samo ChatGPT, ker je ravno prav napreden.

Rok Gros, 7. a

V prihodnosti bi rada odpotovala na Maldive. Tam bi ostala kakšen mesec, rada bi bila tam sama brez družine in

prijatelj, da bi se lahko spočila. Potem ko bi odpotovala nazaj domov, ne bi bila dolgo sama. Rada bi obiskala veliko držav, saj nočem biti ves čas doma.

Tamara Ponorac, 7. a

Čez 15 let se vidim kot javni govorec. Za to se bom šolal in sodeloval v različnih govornih krožkih. Ob tem se vidim tudi kot član Pihalnega orkestra Tržič. Moj največji nasvet za sedmo- in osmošolce je, da se ne sprašujete, kje boste to učno snov uporabljali v resničnem življenju. Z odgovorom se sam ukvarjam že več let in odgovor je isti: Nikjer.

Jaka Stritih, 9. b

Moja predstava o prihodnosti je precej navadna. V prihodnosti hočem, da bi bil svet miroljuben. Tehnologiji bi bila razvita v dobro ljudi in kot vsak normalen človek bi hotela delati to, kar mi je všeč in v tem uživati. Imela bi svoje podjetje, ki bi pomagalo industriji na mednarodni ravni. Delala bi v marketingu s svojim partnerjem. Pomagala bi organizacijam, ki pomagajo svetu za čistejšo okolje glede na to, kakšen postaja naš ljubi planet. Nimam sposobnosti gledati v prihodnosti, zato si jo predstavljam lepo. Ampak me skrbi, ko gledam današnji svet, ki je čisto drugačen od mojega. Včasih sem pod velikim stresom, ko razmišljam o svojih dejanjih za prihodnost. In kot vsak hočem biti del zgodovine, čeprav jo večinoma pozabi. Prihodnost naj bo lepa in tudi napačna, ker iz napak se učimo, kot jaz vsak dan.

Elena Šmigijć, 7. a

Čez leta se vidim v svojem malo skromnem domu nekje na Gorenjskem. Imel bom službo električarja in bom s svojim partnerjem delal, kar delaš pač v službi električarja. Moram pa narediti šolo, prede se to uresniči in tudi srednjo šolo. Upam, da ko bom zapustil OŠ Bistrica, bo ostala ista, ker res ne maram, da se kaj novega zgodi ali predela.

Miha Rožič, 9. a

Čez 15 let se vidim v svoji firmi, ki bo popravljala delovne in kmetijske stroje na terenu, zato bo kar veliko dela in veliko denarja. Upam, da se mi ta pot uresniči. Želim biti mehanik kmetijskih in delovnih strojev.

Gaber Rakovec, 9. b

KAKO SI PREDSTAVLJAM ŠOLO PRIHODNOSTI?

Na šoli bi spremenil prehrano in pouk. Vsak posameznik bi imel toliko malice, kolikor bi jo potreboval za popolno sitost in hrana bi bila kakovostnejša, zato pa tudi dražja, npr. pice, burek, nutelo, hot dog. Glede urnika bi pa spremenil, da bi bili štirje predmeti na dan, ne več. Začetek pouka bi bil okoli 9. ure, da bi se lahko naspal, zaključil bi se pa okrog 15 h.

Maj Bodlaj, 8. b

Verjetno nisem edina – spremenila bi učilnice v bolj moderne in v vsaki bi imeli nekaj tablic ali računalnikov, na katerih bi se učili. Spremenila bi tudi prehrano – za kosilo bi dala na voljo tri menije in vsak bi si lahko tistega, ki bi mu bil najbolj všeč. Na šoli bi lahko imeli fitnes, ker bi ga veliko starejših učencev z veseljem uporabljalo.

Žana Bučič, 8. b

Po mojem mnenju bi se v šoli raje učila, če bi imeli zabavnejše ure in če bi bilo manj stresno. V jedilnici ali bralnem kotičku bi bilo super imeti avtomat za hrano in pijačo. Če bi bile ure zabavnejše, bi si učenci lažje zapomnili snov, kakor je npr. v Gospodu profesorju, ki so ga omenili na predavanju o nasilju. Bilo bi tudi zabavnejše, če bi imeli več dni dejavnosti in bi imeli z učitelji prijateljske odnose. Če bi bila šola manj stresna in bi imeli napovedana spraševanja, bi bilo več učencev v šoli in bi imeli boljše ocene. V šoli bi bila raje, če bi se res imela dobro.

Nika Mali, 8. b

Šola bi se meni zdela bolj zanimiva, če bi namesto zvezkov uporabljali tablice, saj bi bilo veliko lažje vsak dan v šolo prinesiti le tablico namesto cele torbe. Na tablici bi bila zbrana vsa gradiva, ki jih uporabljamo že sedaj. Tablice bi puščali v šoli in nikoli ne bi pozabili ali izgubili zvezkov. Veliki ljudje bi si prizadevali, da bodo otroci pozabili, kako pisati, zato bi namesto tipkanja besedil itd. na tablice pisali s tabličnimi svinčniki, kot jih imajo Appleove tablice iPadi. Lahko bi imeli več dela po skupinah ali v paru, npr. predstavitev in govorne nastope, saj je zabavno delati projekte v dobri družbi. Lahko bi imeli tudi letos šolo v naravi, saj je nismo imeli že dve leti in verjamem, da že vsi malo pogrešamo takšno druženje. Bolj z veseljem bi se učili, če bi šolska knjižnica imela organizirane ure za učenje, knjižnica pa bi bila odprta tudi za učence, ki bi se tam radi v miru učili. Lahko bi pa učenci tja prišli brat knjige.

Neža Gračnar, 8. b

Na šoli bi lahko spremenili to, da bi otroci med odmori smeli iti na hodnik in se pogovarjati z učenci iz drugega razreda. Lahko bi naročili udobnejše stole, da bi mirneje sedeli in lažje počakali na odmor. Odmore bi naredil malo daljše in dodal bi še en odmor, med katerim bi šli lahko na šolsko igrišče in v telovadnico. Ta odmor bi trajal 15 minut. Med poukom bi bilo lahko več dela s telefoni in tablicami. Za vsako spraševanje bi učiteljica vsem učencem dala datum, da bi se bolje pripravili. Za malico bi pripravili večje porcije. Oddelki 7.-9. bi imeli malico v jedilnici, da v razredih ne bi bilo toliko smeti.

Tim Aljančič, 8. b

Šola prihodnosti bo zelo drugačna. Predstavljam si, da bodo namesto učiteljev roboti. Lahko bi imeli enega robota, ki bi nas učil vse predmete od zgodovine do španščine. Taka šola bi bila zelo dobra in zabavna. Vse bi lahko delali s pomočjo interneta. Namesto da bi se učili, bi igrali igrice in se z njihovo pomočjo učili. V kuhinji bi imeli robotske kuharje, ki bi delali najboljše palačinke in hrenovke. Lahko pa bi bilo vse drugače. Na začetku bi bili vsi roboti še dobri in prijazni, potem bi pa postali zlobni in nesramni.

Dajali bi nam slabe ocene, čeprav bi na vse odgovorili prav. Hrana bi bila grozna, dobili bi na primer plesnive ribe z ogromno zelenjave, česar nihče ne bi jedel. Otroci, ki bi hodili v take šole, bi bili na koncu čisto spremenjeni. Roboti bi jim pokazali, kako sovražiti ljudi in uničiti svet. Vstavili bi jim čipe, s katerimi bi nadzorovali njihova čustva, obnašanje ...

Neža Pogačnik, 8. a

V šoli bi bilo zelo dobro imeti dovoljenje, da bi šli učenci med odmorom v telovadnico ali ven na šolsko igrišče.

Gašper Zupanc, 8. b

Neli Stritih, 3. b

Vzorniki so nam vzor, zgled vedenja, govorjenja, mišljenja, ki si ga želimo imeti. Tudi sami smo lahko zgled vsak dan in čisto vsakemu, tako nastaja kultura in družba.

Moja vzornica Enid Blyton je bila britanska otroška pisateljica, katere knjige so bile in so še vedno svetovne uspešnice. Njene knjige so bile prevedene v več kot 90 jezikov, leta 2019 pa je prejela nagrado za četrto najbolj prevajano avtorico. Rodila se je leta 1897 in preminila leta 1968, pa je še vedno zelo popularna. Najbolj popularne knjige in serija Pet prijateljev, Skrivnih sedem, Mallory Towers, Nodi, Nagajivka Nika in mnoge druge. Zelo me je fasciniral njen način pisanja, kako doživeto popisuje dogodke in like. Če so me njena dela kaj naučila, je to to, da lahko najmanjše podrobnosti spremenijo stopnjo napetosti in doživetosti. Tudi eden izmed mojih ciljev v življenju je napisati uspešnico, ki bi "potegnila vase". V njenih knjigah se tudi pozna, da je bila zelo marljiva in vztrajna.

Lira Lučovnik, 6. a

Gabrielle Chanel, bolj znana kot Coco Chanel, je bila francoska modna oblikovalka. Rodila se je leta 1883 v Franciji. Imela je šest sorojencev. Bila je zelo samozavestna, drzna in zanimiva, zato mi je vzornica. Hotela je tudi pokazati, da so ženske lahko udobno oblečene in lepe. Ko je bila stara enajst let, ji je na žalost umrla mati, njen brezdušni pa oče ni več hotel skrbeti za njo, zato jo je dal v sirotišnico. Žalostna je čez nekaj let začela delati v šivalnici, a ker tam niso dovolj plačali, je začela plesati v nočnih klubih. Tam je spoznala vojvodo, ki je bil očaran nad njeno lepoto in vzel jo je k sebi domov. Kupoval ji je draga oblačila in nakit, a njej ni bilo všeč, ker so bile obleke zelo majhne in so jo tiščale, zato je začela sama delati svoja oblačila. Čez čas je izumila svojo znamko Chanel, ki je izdelovala parfume in oblačila. Vojvoda jo je po 10 letih zaprosil za roko, ampak ga je zavrnila z odgovorom: »Vojvod je veliko, Coco je samo ena.« Ta stavek je dokaz, kako samozavestna in drzna je bila. V letu 1971 je na žalost umrla pri skoraj 90 letih, čeprav je (javno) kadila, pila in hodila v nočne klube. Bila je zelo samostojna,

kreativna in iskrena. Po njeni smrti je znamko prevzel Karl Lagerfeld. Njena znamka dokazuje lepoto na svoj način, kar iskreno obožujem. Zdi se mi, da je bila zelo resnična za svoja dela.

Stina Kozamernik, 7. b

Moj vzornik je motorist Tim Gajser. Vozi Hondo 450c in ima številko 243; izbral si jo je zaradi svojega pokojnega brata, ki ga je njegov oče povozil 24. 3. Že več let zapored dobiva zlato številko. Je moj vzornik, ker vozi motokros. Jaz imam zelo rad motokros, spremljam ga že od malih nog. Ko je moj ded popoldne gledal tekme, sem bil nad njim navdušen, ker je skoraj vedno zmagal. Občudoval sem ga, ker tudi če je padel, si kaj polomil, bil zadnji na štartu, nič ga ni ustavilo. Odprl je svojo progo, kamor upam, da bom enkrat lahko šel vozit. Ko sem bil star osem let, sem dobil svoj prvi motokros motor. Vedno sem misli, da sem boljši od Tima, a sem sčasoma dojel, da nikdar ne bom tako dober kot on. Ko se pa danes spomnim na to, se smejim sam sebi – kaj sem pa mislil, da sem! Danes imam že zelo močen motor in vem, da niti malo nisem podoben Timu, a podobna sva si v tem, da nama motokros pomeni vse. Na računalniku imam za ozadje njegov motor in po sobi imam njegove posterje, na moj motor KTM sx 85 sem nalepil njegovo številko.

Tjaš Urbančič, 8. b

Moj vzornik je Dika Mem, ki je zelo dober rokometni igralec in zato ga občudujem. Igra v rokometnem klubu Barcelone, ki je po mojem mnenju najboljši klub. Tudi jaz bi nekoč zaigral v dresu Barcelone, a vem, da je še dolga pot do tam. Upam, da ga bom kdaj srečal in se slikal z njim.

Žiga Žeželj, 8. b

Meni je vzor moj bratranec Rok. Že 5 let se ukvarja z avtomobili. Doma ima več kot 20 Mercedesov in ostalih avtomobilov. Zna tudi predelovati in opravljati avtomobile. Predelal je tudi moj skuter. Hkrati je pa tudi trener za boks. Rad bi bil on, ker bi tudi jaz rad bil mehanik in predelovalec avtomobilov. Povrhu vsega je pa tudi zelo dobra oseba. Skupaj hodiva na car meete in se voziva.

Maj Bodlaj, 8. b

Moja vzornica je učiteljica jahanja. Je zelo prijazna, dobra, lepa in samostojna, kar bi bila tudi jaz – učiteljica jahanja. Všeč mi je, da zna s konji, tudi jaz jih imam zelo rada. Moj cilj je priti do tega, zato moram dobiti znanje, prebrati vliko knjig, dobiti konje in imeti lepo urejeno in dovolj veliko posest. Zelo bi bila vesela, če se mi bo to zgodilo. Če verjameš v svoje sanje, se lahko uresničijo. Zaupam vase in vem, da mi bo uspelo ... Upam!

Izza Hudobivnik, 7. a

Težko mi je izbrati le enega vzornika, zato bom pisala o vseh. To so liki iz fantazijskih knjig, ki sem jih prebrala. Vsak od njih ima svojo posebno zgodbo, ki ima vzpone in padce, ampak nikoli ne odnehajo in po skoraj vsaki prebrani knjigi sem žalostna, ker vem, da skozi tako zgodbo nem bom šla več. Kadar koli berem knjigo, si zmeraj predstavljam, da sem zraven in jim pomagam pri pustolovščinah. Kamor koli grem, jih imam vedno s sabo v svojih mislih in kadar koli naletim na oviro, pomislim na njih in njihove pustolovščine in mi je vse lažje. Tako kot vsi liki pripadajo različnim knjigam, tako ima vsak lik svojo osebnost in vse osebnosti me navdušijo in zmeraj poskušam biti taka kot oni, neustrašna in pogumna.

Tajda Ž. Čarman, 8. b

Moj vzornik je Anže Novak, ki mu je na YouTube ime Wortex ali Wortexina. Na YouTube igra igrice s prijatelji. Gledam ga večinoma v prostem času. Najraje imam, ko igra GTA roleplay ali pa GTA online. GTA Roleplay je igra, v kateri imaš svoje karakter in s prijatelji ropaš, se voziš z avtomobili in veliko drugih stvari. Moj vzornik je zelo vztrajen, ko se nečesa liti, ne odneha, dokler ne doseže, kar hoče. Velikokrat je

tudi imel srečanje v živo in jaz sem bila že dvakrat tudi meni je všeč, da me nekdo gleda, ko igram.

Vita Ovčar, 8. b

Moj vzornik je ameriški youtubar Mr. Beast. V svojih videih velikokrat ljudem zastavi izzive in če ga opravijo, dobijo denar. Ima veliko drugih kanalov, v katerih igra računalniške igrice in gleda videe od drugih youtubarjev s svojimi prijatelji. Ima pa tudi kanale v drugih jezikih kot so španščina, ruščina in francoščina. Ti videi so namenjeni gledalcem, ki ne razumejo angleško. Mr. Beast je zelo radodaren, ker veliko ljudem pomaga s tem, da jim da denar. V vse svoje videe vložil veliko truda in denarja, kar pomeni, da je delaven.

Voranc Skukan Mlačnik, 8. b

Moja vzornica je moja babi, saj mi vedno stoji ob strani, na voljo mi je, ko česa ne vem, ne znam ... Babi se rada šali, zelo dobro kuha, tudi sam ji pri tem priskočim na pomoč, ko jo potrebuje. Z mano se rada zabava, zmeraj najde čas zame. Je zelo mirna, prijazna, zabavna, rad bi bil tako miren kot ona, saj se prehitro razjezim. Vedno zna najti rešitev, kar bi rad znal tudi jaz. Imava isti pogled na svet.

Gal Avbelj Valjavec, 7. a

Moj vzornik je nizozemski centralni branilec Virgil Van Dijk. Rodil se je v Amsterdamu leta 1991, visok je 192 centimetrov in teži 92 kilogramov. Leta 2017 se je poročil in že ima hčerko Heidi.

Van Dijk ima veliko dosežkov, kot so naslov najboljšega igralca zveze UEFA, igralca sezone in tako naprej. Moje mnenje o njem je, da je odličen branilec in kapetan Liverpoola. Všeč mi je zaradi svojega načina igranja in vodenja ter prijaznosti do soigralcev, nasprotnikov in oboževalcev. Hočem mu biti podoben v njegovih dosežkih, le da bi jaz raje bil glavni napadalec.

Nejc Rožič, 7. b

Zlatan Ibrahimović se je rodil leta 1981 na Švedskem. Kot najstnik ni treniral nogometa, temveč taekwando. Kot mladostnik je bil jezen in problematičen. Ko je začel igrati nogomet, je to jezo prenesel vanj. Vzornik mi je, ker je zelo dober nogometaš in se ga vsi bojijo. Večina dobrih nogometašev ima varnostnike, Zlatan jih pa nima. Podoben mu želim biti v igranju. Ko so ga vprašali, kateri napadalci so dobri, jih je naštel, sebe pa ni omenil. Ko so ga vprašali, zakaj ni omenil sebe, je odgovoril, da se ljudje ne morejo primerjati z levi. Menim, da je pozitiven, zelo duhovit, pa tudi skromen. Želim si biti tako dober kot on, želim si biti novi Zlatan Ibrahimović.

Luka Begovič, 7. b

Moj vzornik je Tomaž Eler, prijatelj iz Pihalnega orkestra Tržič. Je vztrajen, prijazen in sproščen, kar so vrline, ki si jih tudi sam želim. Je odličen bobnar in ne odneha z nadgradnjami skladb.

Čez 15 let se vidim kot javni govorec. Za to se bom šolal in sodeloval v različnih govornih krožkih. Ob tem se vidim tudi kot član Pihalnega orkestra Tržič. Moj največji nasvet za sedmo- in osmošolce je, da se ne sprašujete, kje boste to učno snov uporabljali v resničnem življenju. Z odgovorom se sam ukvarjam že več let in odgovor je isti: Nikjer.

Jaka Stritih, 9. b

Moj vzornik ima to lastnost, da je vedno pozitiven in nasmejan. Te lastnosti bi imela tudi jaz in se vsak dan trudim, da sem ji vedno bolj podobna. Rada bi bila podobna v obnašanju in kako gleda drugače na stvari kot ostali. Ko pride, vedno vse nasmeji in jih spravi v boljšo voljo. Sama sem zelo negativne tip človeka, ki na stvari gleda vedno kot na nekaj slabega, a ona me uči vsak dan že s tem, ko o opazujem, kako se vede, da ni vedno vse slabo in težko in da moram gledati na stvari bolj zadovoljno.

Ema Rozman, 9. b

Moj vzornik je kolesar, ime mu je Wut Van Art. Rad bi mu bil podoben po njegovem sprinterskem telesu. Čez 15 let se vidim v kolesarstvu v Jumbovismi na njegovem mestu, zato se bom pa trudil, veliko treniral na kolesu za kondicijo in v fitnesu za mišice in jedel bom zdravo hrano. Šolarjem zanamcem svetujem, naj sledijo svojim sanjam, tudi če se jim kaj zalomi ali ponesreči – naj vstanejo in se borijo naprej. Vse se da, če se hoče.

Nik Raztresen, 9. a

Moji vzorniki in vzornice so bili vedno samozavestni, s čimer imam jaz težave. Želim si, da bi bila bolj pogumna in naredila kaj, česar še nisem upala, sem pa želela. Moj cilj je tudi, da bi bila bolj motivirana v stvareh, ki jih ne maram, ampak so obvezne, npr. učenje. Upam, da bom čez 15 let bližje temu, kar sem naštela. Mislim, da se bo to zgodilo le, če se bom potrudila in kdaj storila kaj izven svojega udobja. To je tudi moj nasvet za mlajše generacije, ki to potrebujejo.

Zoja Rožič, 9. b

Nikoli nisem imela vzornika ali vzornice. Pa vendar, če bi koga izbrala, bi bila ta oseba moja mami. Izbrala bi jo zato, ker me vsak dan peseneti z vso to energijo, ki jo vlaga vame in v našo družino. Z 10-urnega dela se vsak dan vrne domov in mi skuha kosilo, zlika in opere perilo ter dokonča delo iz službe do ponih ur. Če bi kar koli imela, ker ima ona, bi bila to energija in organiziranost. Čez 15 let se vidim kot uspešna programerka z željo, da bi pomagala spremeniti svet na bolje. Ta želja me tudi žene k nadaljnjemu učenju in ustvarjanju v šoli.

Naslednikom svetujem, da se pred ocenjevanji ne začnejo učiti en dan prej in da takrat, ko Marijana Zaplotnik Šlibar reče, da bodo v testu osnove, to razumejo tako, da ne bo veliko dobrih ocen?.

Tara Šmigić, 9. a

ŠPORTNI ZAČETEK LETA

V začetku šolskega leta smo bili priča izjemnim športnim dosežkom na naši šoli. Učenci smo uspehe začeli nizati že 12. oktobra, ko je potekal 13. tek po Mamutovih poteh, tokrat prvič v Križah, saj smo si pritekli pokal za najboljšo šolo med vsemi 13 udeleženi.

Prav tako oktobra so na občinskem tekmovanju v atletiki izstopale naše učenke, tokrat na domačem šolskem igrišču. 1. mesto v teku na 60 m in 2. mesto v troboju, skoku v daljino in teku na 300 m je osvojila Emma Csontos iz 7. razreda, njena vrstnica Taja Meglič je v metu vortexa osvojila 3. mesto, osmošolka Neža Gračnar pa je v skoku v daljino osvojila 3. mesto.

Med fanti je Jaka Dolinar iz 8. razreda v teku na 60 m, 300 m in v skoku v daljino ter troboju osvojil 1. mesto, še posebej so se potrudili devetošolci: Matic Aljančič je v metu vortexa osvojil 1. mesto, v skoku v daljino pa 3. mesto, Ažbe Sukič je uspel vreči vortex za 3. mesto.

Učenci nogometaši iz zadnje triade so 18. oktobra postali zlati, saj so v šolo prinesli zlat pokal. Prav tako so se pa svetili tudi rokometaši, saj so učenci OŠ Križe premagali obe sosednji osnovni šoli z rezultatom (OŠ Bistrica : OŠ Trzič 21 : 4, OŠ Bistrica : OŠ Križe 14 : 6) in si zaslužili uvrstitev na področno tekmovanje v Škofji Loki.

Rok Gros, 7. a

V zadnjem mesecu smo bili priča izjemnim športnim dogodkom in hkrati tudi dosežkom na naši šoli. Eden izmed dogodkov je bil 13. tek po Mamutovih poteh 12.10.2022, ki je prvič potekal v Križah. Udeleženi je bilo kar 465 učencev, iz 13 različnih osnovnih šol iz Gorenjske. Največ tekačev je bilo iz OŠ Križe, kar 70, iz naše šole je teklo 38 učencev. Prejeli smo pokal za najboljšo šolo med 13. šolami, ki so se teka udeležile. Naši učenci/ke so dosegli naslednje izjemne rezultate:

Najboljše uvrščene deklice so bile:

Olivia Mandič iz 2. razreda, je osvojila 3. mesto, Neli Strih iz 3. razreda, je osvojila 2. mesto, Gaja Stegnar iz 6.

razreda, je osvojila 2. mesto, Urša Premrl iz 7. razreda, je osvojila 3. mesto in Hanna Kavčič iz 8. razreda, je osvojila 2. mesto.

Najboljši dečki so bili:

Nik Klasan iz 1. razreda, je osvojil 1. mesto, Ažbe Papov iz 2. razreda, je osvojil 2. mesto, Žan Dolčič iz 3. razreda, je osvojil 1. mesto, Lovro Kavčič iz 3. razreda, je osvojil 3. mesto, Jakob Rztresen iz 4. razreda, je osvojil 1. mesto, Blaž Žeželj iz 5. razreda, je osvojil 3. mesto, Jaka Dolinar iz 8. razreda, je osvojil 1. mesto in Žiga Žeželj iz 8. razreda, je osvojil 2. mesto.

Naši učenci so se tudi odlično odrezali tudi v občinskem tekmovanju v atletiki, ki je potekalo 6. 10. 2022 na šolskem igrišču OŠ Bistrice. Udeležilo se je 14 učenk. Najboljši rezultati deklic:

1. mesto v teku na 60 m in 2. mesto v troboju, skoku v daljino in teku na 300 m je osvojila Emma Csontos iz 7. razreda, Taja Meglič iz 7. razreda je v metu vortexa osvojila 3. mesto, Neža Gračnar iz 8. razreda, pa je v skoku v daljino osvojila 3. mesto.

Dečki so osvojili naslednja izjemna mesta v atletiki:

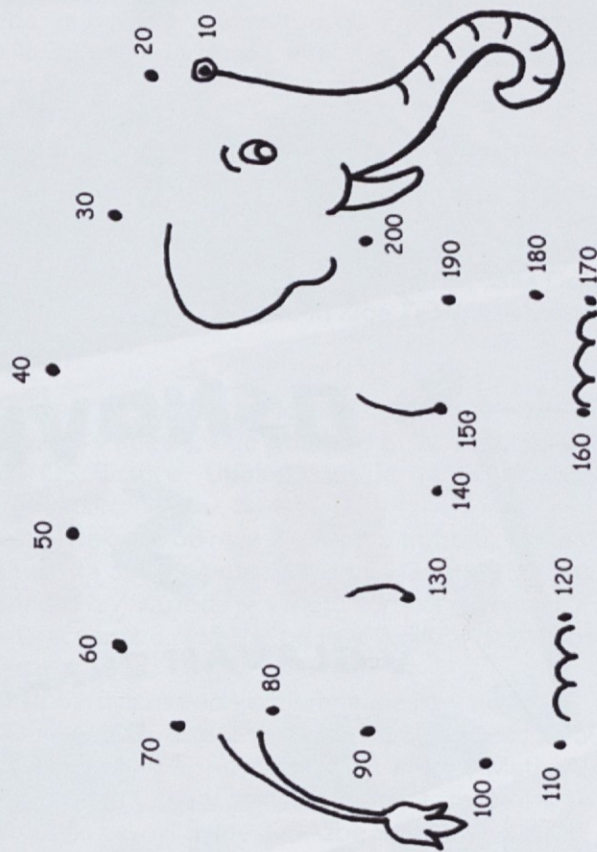
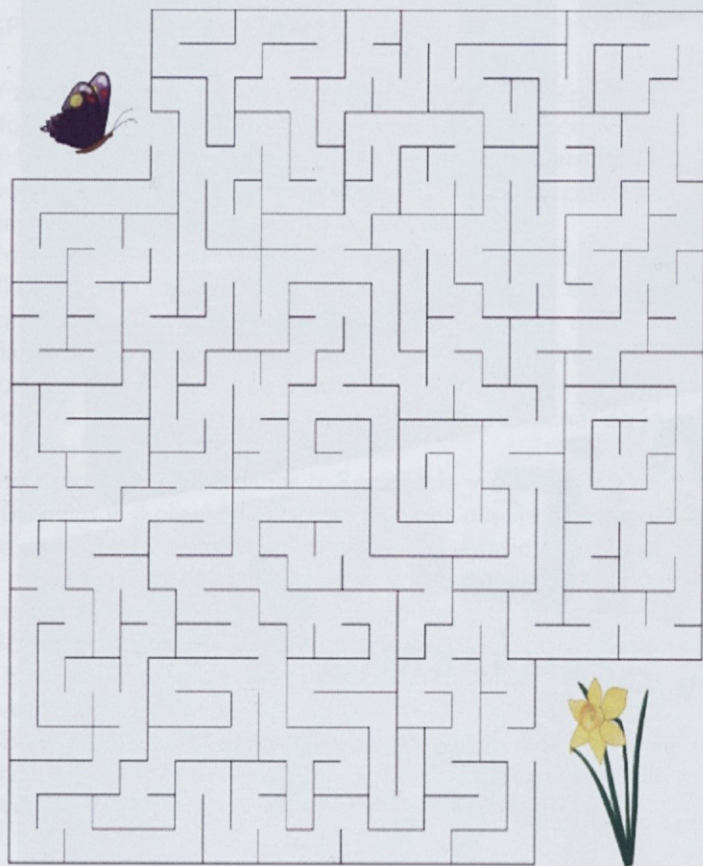
Jaka Dolinar iz 8. razreda je v teku na 60 m, teku na 300 m, skoku v daljino in troboju osvojil 1. mesto, Matic Aljančič iz 9. razreda je v metu vortexa osvojil 1. mesto, v skoku v daljino pa je osvojil 3. mesto, Ažbe Sukič iz 9. razreda pa je osvojil 3. mesto v metu vortexa.

V občinskem tekmovanju v nogometu, ki je potekalo 18.10.2022 je naša šola osvojila 1. mesto. Ekipo je sestavljalo 8 fantov iz 7., 8. in 9. razredov:

Luka Martič iz 7. a,
Luka Begovič iz 7. b,
Valon Krasniqi iz 7. b,
Jošt Jenko iz 8. a,
Gašper Lipušček iz 8. a,
Nik Rztresen iz 9. a,
Žan Begovič iz 9. a in
Ryan Slapar Goričan iz 9. a.

Rok Gros, 7. a

REBUS

LVA—

—PO—

DJE—

—OSOROG—

—LEN

— — — — — IN — — — — —

PRIIMEK	IME	RAZRED	TEKMOVANJE	DOSEŽEK	MENTOR
Kukovič	Ambrož	6. b	Tekmovanje v znanju angleščine	ZLATO PRIZNANJE	Melita Učakar
Ahačič	Julija	9. b	Tekmovanje v znanju slovenščine za Cakarjevo priznanje	SREBRNO PRIZNANJE	Tomaž Zupančič
Apostolides	Olivia Lily	8. b	Tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE	Melita Učakar
Jenko	Jošt	8. a	Tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Križnar	Noel	6. a	Tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Plajbes Kotnik	Patrik	8. a	Tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Prezelj	Aljaž	9. b	Tekmovanje v znanju matematike za Vegova priznanja	SREBRNO PRIZNANJE	Gal Šavs
Prezelj	Aljaž	9. b	Tekmovanje v znanju fizike za Stefanova priznanja	SREBRNO PRIZNANJE	Gal Šavs
Prezelj	Taja	6. a	Tekmovanje v znanju matematike za Kenguru Vegova priznanja	SREBRNO PRIZNANJE	Andrejka Kramar
Rožič	Zoja	9. b	Tekmovanje v znanju matematike za Vegova priznanja	SREBRNO PRIZNANJE	Mihael Zaletel
Šmigič	Tara	9. b	Tekmovanje v znanju angleščine	SREBRNO PRIZNANJE	Tjaša Švab
Gmajnar	Oskar	2. a	Šolsko državno tekmovanje v smučarskih skokih	2. mesto	Mitja Žnidaršič
Madany	Adam	4. b	Šolsko državno tekmovanje v smučarskih skokih	3. mesto	Mitja Žnidaršič
Premrl	Vita	9. a	Šolsko državno tekmovanje v kegljanju	3. mesto	Silvia Šlibar

Osnovna šola Bistrica generacija 9.r 2022/2023

9. a, Mitja Žnidaršič

Žan Begovič
Natalija Borič
Uma Črnkič
Luka Čarman
Kaja Dobravec Horvat
Anže Ive
David Kostič
Marcel Lipušček
Eva Lisec
Jošt Mali Hočevnar
Elma Mehič

Riana Mulalič
Matic Premrl
Vita Premrl
Jakob Rakovec
Nik Raztresen
Miha Rožič
Ryan Slapar Goričan
Ažbe Sukič
Melisa Tatarevič
Brin Zupan
Kaja Žos

9. b, Andreja Kosec

Julija Ahačič
Matic Aljančič
Rok Balkovec
Tai Banovič
Teo Čeh
Maj Dolčič
Taja Gaberc
Anabella Jevtič
Azem Kastrati
Nejc Lunar
Liza Meglič
Nejc Melihen

Aljaž Prezelj
Gaber Rakovec
Ema Rozman
Zoja Rožič
Kaja Smolej
Matic Stegnar
Jaka Stritih
Tara Šmigič
Manca Štular
Andrej Šulgaj
Maj Amadej Tišler Sušnik
Mateja Zupan

Depo

sp 908TRŽIČ

STEZICE

2023

373.3(497.4 Bistrica pri Trziču)

4005453,1

COBISS ©

KNJARNICA TRŽIČ

OSNOVNA ŠOLA BISTRICA

V GLAVAH ZNANJE, V OČEH ISKRICA!

MAMO TO

